

**GHID PENTRU IMPLEMENTAREA DIRECTIVEI 98/34/CE
AMENDATA DE DIRECTIVA 98/48/CE**

Asigurarea liberei circulatii a marfurilor este un element fundamental al functionarii Pietei Interne, context in care este esential ca Statele Membre sa nu adopte reglementari tehnice si standarde care introduc bariere in calea comertului.

Instrumentul comunitar care asigura transparenta in procesul de elaborare la nivel national a reglementarilor tehnice este Directiva 98/34/CE, amendata de Directiva 98/48/CE care stabileste o procedura privind schimbul de informatii in domeniul standardelor si reglementarilor tehnice intre Statele Membre, in baza careia acestea au convenit sa evite introducerea unor obstacole noi pe Piata Interna.

Directivele anterior mentionate, preluate in legislatia nationala prin Hotararea Guvernului nr. 1016/2004 privind masurile pentru organizarea si realizarea schimbului de informatii in domeniul standardelor si reglementarilor tehnice precum si al regulilor referitoare la serviciile societatii informationale intre Romania si Statele Membre ale Uniunii Europene, precum si Comisia Europeana, asigura dialogul intre Statele Membre anterior adoptarii reglementarilor tehnice si garanteaza exercitarea eficienta a principiului subsidiaritatii in vederea asigurarii liberei circulatii a marfurilor, prin faptul ca permite Statelor Membre sa promoveze masuri al caror obiectiv este protejarea sanatatii publice, consumatorilor si mediului.

Procedura de notificare stabilita de catre Directiva 98/34/CE, cu amendamentele ulterioare, este aplicabila tuturor noilor proiecte de reglementari tehnice elaborate la nivel national, fiind o conditie prealabila, sine-qua-non pentru supunerea lor spre adoptare Guvernului. Orice reglementare tehnica adoptata fara respectarea procedurii instituite de directivele mentionate este inopozabila tertilor. Aceeasi procedura permite, totodata, exprimarea opiniei asupra proiectelor de reglementari tehnice elaborate de celelalte State Membre. Administratia publica nationala si industriile de profil au astfel posibilitatea de a examina legislatia propusa de celelalte State Membre si de a reactiona, in cazul in care aceasta contine elemente protectioniste, atat in spiritul principiilor comunitare, cat si pentru a promova interesul national.

Mecanismele prevazute de Directiva 98/34/CE, amendata, sunt in continua dezvoltare, ele fiind considerate atat de Comisia Europeana, cat si de Consiliul Uniunii Europene un adevarat "gardian" al (functionarii) Pietei Interne.

In acest context, subliniez importanta participarii active a tuturor factorilor implicati in procedura de notificare – autoritatile administratiei publice centrale si locale, industriile de profil – si a unei colaborari stranse intre acestia, pentru managementul Pietei Interne, din care Romania va face parte incepand cu anul 2007.

CUPRINS

CAPITOLUL I - Prezentarea directivei 98/34/CE si a procedurii de aplicare

Sectiunea 1 – Principii pag. 1

Sectiunea 2 - Procedura de notificare pag. 3

2.1. Notificarea propriu-zisa pag. 4

**2.2. Perioada de status quo si prezentarea eventualelor observatii/ opinii
detaliate formulate de catre Comisie sau Statele Membre pag. 6**

2.3. Raspunsul la observatii/ opinii detaliate pag. 7

2.4. Transmiterea textului definitiv adoptat pag. 8

CAPITOLUL II - Participarea tarilor Asociatiei Europene a Liberului Schimb la procedura de notificare pag. 9

CAPITOLUL III - Procedura de notificare la Organizatia Mondiala a Comertului

Sectiunea 1 - Prezentare generala pag. 10

Sectiunea 2 - Acordul relativ la bariere tehnice in calea comertului (TBT)

2.1. Obiectul Acordului pag. 10

2.2. Administratorii responsabili cu gestionarea acordului pag. 10

2.3. Texte notificabile pag. 10

Sectiunea 3 - Acordul relativ la masurile sanitare si fitosanitare (SPS)

3.1. Obiectul Acordului pag. 11

3.2. Administratorii responsabili cu gestionarea Acordului pag. 11

3.3. Texte notificabile pag. 11

CAPITOLUL IV – ANEXE

ANEXA I – HOTARAREA GUVERNULUI nr. 1016/2004 privind masurile pentru organizarea si realizarea schimbului de informatii in domeniul standardelor si reglementarilor tehnice precum si al regulilor referitoare la serviciile societatii informationale intre Romania si statele membre ale Uniunii Europene, precum si Comisia Europeana

ANEXA II – ORDIN comun nr. 732/2005/2/72 pentru aprobarea metodologiei referitoare la circuitul informatiilor la nivel national, intre Compartimentul pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice si autoritatile administratiei publice centrale si alte autoritati cu functie de reglementare

ANEXA III – Codul produselor si serviciilor care trebuie precizate in formularul de notificare (pct. 4), conform directivei 98/34/CE

ANEXA IV – Formularul de notificare in cadrul acordului TBT din cadrul OMC

ANEXA V – Situatie comparativa intre procedurile de notificare prevazute de Directiva 98/34/CE si de Acordul OMC

ANEXA VI – Comunicarea interpretativa a Comisiei referitoare la accesul produselor pe pietele altor State Membre: aplicarea practica a recunoasterii reciproce (2003/C 265/02)

DIRECTIVA 98/34/CE

- Capitolul I -

PREZENTAREA DIRECTIVEI 98/34/CE SI A PROCEDURII DE APLICARE

Acest document explica principiile Directivei 98/34/CE, modificata de Directiva 98/48/CE, incluzand o serie de indrumari privind notificarile care trebuie efectuate in conformitate cu prevederile acesteia. Textul Directivei 98/34/CE face referire, pe de o parte, la proiectele de standarde, iar pe de alta parte, la proiectele de reglementari tehnice. In legislatia romana, Directiva 98/34/CE, amendata de Directiva 98/34 a fost transpusa prin Hotararea de Guvern 1016/2004 privind masurile pentru organizarea si realizarea schimbului de informatii in domeniul standardelor si reglementarilor tehnice precum si al regulilor referitoare la serviciile societatii informationale intre România si statele membre ale Uniunii Europene, precum si Comisia Europeana (ANEXA I).

Prezentul ghid descrie de asemenea desfasurarea procedurilor similare de notificare puse in aplicare in cadrul Organizatiei Mondiale a Comertului.

Sectiunea 1. Principii

1 – Notificarea proiectelor de reglementari tehnice este obligatorie.

a. Directiva 98/34/CE prevede, pentru toate statele membre ale Comunitatii Europene, obligatia informarii prealabile asupra proiectelor nationale de reglementari tehnice. Procedura instituita de aceasta Directiva constituie un instrument esential de adoptare a unei reglementari tehnice nationale

O reglementare tehnica nationala adoptata fara respectarea acestei proceduri este inopozabila unui tert, conform jurisprudentei mentionate in sectiunea III.

Toate proiectele legislative nationale (legi, hotarari, ordonante, decizii, ordine) care introduc o noua cerinta de ordin tehnic, prealabila comercializarii, trebuie sa fie notificate Comisiei Europene, chiar daca cerinta este limitata in timp.

Sunt exceptate de la aceasta obligatie textele care transpun, fara sa introduca cerinte specifice nationale, directive sau standarde europene sau care preiau recomandarile autoritatilor europene.

b. Daca, in transpunerea unei directive, in textul legislativ sunt introduse cerinte specifice nationale, acesta va face obiectul unei duble notificari: atat in faza de proiect de transpunere a directivei, conform procedurii instituite de Directiva 98/34/CE, cat si in forma sa finala, conform procedurii de notificare catre Comisia Europeana a directivelor transpuse.

c. Prevederile nationale, care transpun decizii non-obligatorii ale organismelor europene, sunt notificabile, conform Directivei 98/34/CE.

d. Actele notificate ca urmare a Directivei 98/34/CE trebuie sa mentioneze in textul lor, ca respecta prevederile directivei.

2 – Principii care prevaleaza in elaborarea legislatiei nationale

a. In reglementarile elaborate, statele membre trebuie sa faca tot posibilul sa stabileasca cerinte esentiale, de interes colectiv, mai ales in materie de sanatate, securitate, protectia consumatorului, protectia mediului, si sa faca trimitere, pentru detalierea solutiilor tehnice, la standarde, conform principiului de aplicare non-obligatorie, dar a caror respectare confera produselor prezumtia de conformitate cu cerintele esentiale.

b. Aceste prevederi trebuie sa fie proportionale si sa reprezinte solutia cel mai putin restrictiva pentru atingerea obiectivului. In practica, trebuie adoptate numai masurile cu adevarat necesare, fara a se crea bariere tehnice in calea schimburilor comerciale. Facand referire la jurisprudenta Curtii de Justitie a Comunitatilor Europene, in preambulul directivei se mentioneaza ca: **“barierele in calea comertului, rezultand din reglementarile tehnice ale produselor, nu pot fi admise decat daca sunt necesare pentru a raspunde unor cerinte imperative si au ca scop un interes general al carui garant se constituie”**. In caz contrar, aceste bariere sunt in contradictie cu unul dintre fundamentele Comunitatii: “interdictia aplicarii de restrictii cantitative schimburilor comerciale sau a masurilor cu efect echivalent” (art.28-30 din Tratatul CE si al doilea alineat din preambulul Directivei 98/34).

c. Piata Unica presupune ca fiecare stat membru accepta comercializarea, pe teritoriul sau, a oricarui produs, legal fabricat si comercializat intr-un alt stat membru, atata timp cat, in ceea ce priveste gradul de siguranta furnizat pentru sanatatea consumatorilor, aceste produse garanteaza un nivel de securitate echivalent cu cel impus produselor proprii. Aceasta acceptare are la baza **recunoasterea mutuala** a regulilor de proiectare, fabricatie, control a produselor, precum si a procedurilor de evaluare a conformitatii.

Necesitatea de a insera o clauza de recunoastere mutuala a fost consacrata printr-o decizie a Curtii de Justitie a Comunitatilor Europene, in cazul «Comisia impotriva Frantei» (C 184/96). Prin adoptarea unui decret referitor la preparatele pe baza de ficat de gasca fara sa includa o clauza de recunoastere mutuala pentru produsele provenind dintr-un stat membru si care respecta regulile impuse de decretul francez, Franta a incalcat obligatiile care ii revin conform art.28 din tratatul CE. Aceasta clauza de recunoastere mutuala vizeaza statele membre ale Comunitatii Europene si statele membre AELS (Norvegia, Islanda si Liechtenstein), parti ale acordului de instituire a Spatiului economic european, precum si Elvetia.

De asemenea, in baza art. 5-7 din decizia Nr. 1/95 a Consiliului de asociere CE – Turcia din 22 dec. 1995 privind constituirea uniunii vamale, aceasta clauza vizeaza in mod egal si Turcia.

Articolele anterior mentionate prevad eliminarea masurilor cu efect echivalent restrictiilor cantitative aplicabile schimburilor dintre Uniunea europeana si Turcia.

In ANEXA VI este redata comunicarea Comisiei privind recunoasterea mutuala, publicata in Jurnalul Oficial al Uniunii Europene in data de 4 noiembrie 2003. Aceasta comunicare include, de asemenea, la pct. 6.1, un exemplu de clauza de recunoastere mutuala detaliata.

d. Domeniul de aplicare al directivei si notiunea de reglementare tehnica

Directiva se aplica produselor industriale, marfurilor alimentare si produselor agricole, inclusiv produselor rezultate din pescuit, cu alte cuvinte oricarui produs care poate fi comercializat, fiind astfel susceptibil de a face obiectul unor tranzactii comerciale.

Directiva se aplica totodata si produselor farmaceutice si cosmetice, la fel ca si materialului uman care a suferit transformari, altele decat cele legate de operatiunile de conservare si stocare. In schimb, materialul uman prelevat fara a suferi alte transformari decat operatiunile de conservare si de stocare, nu intra sub incidenta acestei directive.

Directiva 98/34/CE se aplica si serviciilor, atunci cand regulile instituite pentru aceste servicii au incidenta asupra produselor, precum si regulilor instituind controale periodice ale produselor, daca obligatia controalelor periodice influenteaza conditiile de comercializare a produselor. Odata cu intrarea in vigoare, la data de 5 august 1999, a directivei 98/48 CE care a modificat directiva 98/34/CE, obligatia de notificare se impune si regulilor privind serviciile societatii informatinale, cu exceptia serviciilor de difuzare a programelor de radio si a anumitor servicii de difuzare a programelor de televiziune.

Art. 1, pct.11 al directivei (respectiv art. 4(1) punctul 6 din HG 1016/2004) defineste notiunea de reglementare tehnica. Acest articol este explicat si ilustrat de jurisprudenta Curtii de Justitie a Comunitatilor Europene (Sectiunea III - Jurisprudenta)

In sensul directivei, se intelege prin ‘reglementare tehnica’ orice prevedere legislativa sau administrativa a carei aplicare este obligatorie, de jure sau de facto, pentru comercializarea, prestarea de servicii, infiintarea unui operator de servicii sau utilizarea intr-un stat membru, sau pe o arie intinsa din Statul Membru. Sunt astfel vizate prevederile care fixeaza conditiile de fabricatie, de import, de comercializare sau de utilizare a unui produs sau care reglementeaza conditiile de furnizare a unui serviciu, inclusiv interdictiile care pot fi impuse in acest sens.

Textele care trimit la specificatii tehnice sau la standarde, chiar de origine europeana, la coduri profesionale sau bune practici, acorduri voluntare si ‘avize tehnice’ in care administratia este parte sau prin care administratia stabileste regula pentru accesul pe piata, textele care impun aplicarea obligatorie a standardelor, inclusiv a celor de origine europeana, sunt considerate reglementari tehnice in sensul directivei. **Toate aceste texte trebuie deci notificate.** In ceea ce priveste codurile profesionale sau bunele practici, acestea sunt notificate impreuna cu reglementarile care constituie baza legala pentru accesul pe piata.

Sectiunea 2. Procedura de notificare

Procedura de notificare are o dubla finalitate:

Pe de o parte, ea permite **informarea** partenerilor europeni despre existenta unui proiect legislativ cu aplicare nationala. Cu aceasta ocazie se prezinta motivatia elaborarii acestuia, precum si proportionalitatea dintre proiect si scopul lui.

Pe de alta parte, se permite astfel Comisiei si altor state membre sa se pronunte asupra proiectului legislativ inainte de adoptarea lui definitiva. Prin crearea conditiilor de transparenta si urmarind ca eventualele probleme sa fie detectate din timp, aceasta procedura permite evitarea contenciosului.

Procedura de notificare cuprinde patru faze principale:

- 2.1. notificarea propriu-zisa
- 2.2. perioada de status quo si prezentarea eventualelor observatii/ opinii detaliate formulate de catre Comisie sau Statele Membre
- 2.3. raspunsul la eventualele observatii/opinii detaliate si, daca e cazul, luarea in considerare a acestora
- 2.4. transmiterea textului definitiv adoptat

2.1. Notificarea propriu-zisa

Prevazut la art. 8 al Directivei 98/34, (respectiv la art.6(2) din HG 1016/2004) termenul de «**notificare**» reprezinta transmiterea catre Comisie a unui proiect de text legislativ care contine o reglementare tehnica. Fiecare stat membru trebuie sa notifice textele proprii, aflate in starea de proiect final, ceea ce inseamna ca, in acest stadiu, exista deja avizul tuturor ministerelor semnatare.

Notificarea presupune elaborarea unui formular de notificare. Formularul de notificare va cuprinde toate informatiile relevante si utile pentru intelegerea textului (motivele elaborarii proiectului, relevanta acestuia si conformitatea cu cerintele in materie)

Formularul de notificare este redat in Anexa 2 la Ordinul comun nr. 732/2005/2/72 al ministrului economiei si comerului, ministrului comunicatiilor si tehnologiei informatiilor si ministrului integrarii europene pentru aprobarea Metodologiei referitoare la circuitul informatiilor la nivel national, intre Compartimentul pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice, autoritatile administratiei publice centrale si alte autoritati cu functie de reglementare, publicat in Monitorul Oficial al Romaniei nr. 186 din 27 februarie 2006 (ANEXA II).

Formularul de notificare contine 16 rubrici. Una dintre ele face referire la impactul masurii preconizate, iar o alta mentioneaza daca proiectul face sau nu obiectul notificarii la Organizatia Mondiala a Comertului. Comisia sollicita, intre altele, ca statele membre sa indice ele insele, la rubrica nr. 4, codificarea produsului sau a serviciului respectiv (conform listei codificarilor, prezentata in ANEXA III).

Atunci cand notificarea face referire la un proiect de lege vizand mai ales reglementarea comercializarii sau a utilizarii substantelor, preparatelor sau produselor chimice, trebuie sa fie transmise de asemenea (conf. art.8.1 al directivei si in art.6(2) lit.a) din HG 1016/2004) si datele stiintifice referitoare la aceste substante, preparate sau produse chimice (in rezumat, sau cu referire la efectele preconizate ale masurii asupra sanatatii publice sau asupra protectiei consumatorului si a mediului, analiza riscurilor, etc.).

Pentru coerenta datelor trimise si pentru buna intelegere prin intermediul aplicatiilor informatice ale Comisiei Europene si ale tuturor partenerilor vizati de procedura directivei 98/34, formularul trebuie sa fie respectat cu rigurozitate (numerotare, rubrici, punctuatie). Formularului de notificare i se anexeaza toate documentele care constituie fundamentul juridic al proiectului legislativ notificat.

Comisia a creat pe Internet un site special (<http://ec.europa.eu/enterprise/tris>), unde se gasesc atat proiectele de texte notificate, cat si formularul de notificare corespunzator. Site-ul, numit TRIS (Technical Regulations Information System) este accesibil tuturor.

La nivel european, transmiterea documentelor se face exclusiv pe cale electronica.

Relatia intre directiva 98/34 si alte directive: «Ghiseul unic» (pct. 7 al formularului de notificare)

Un “ghiseu unic” a fost infiintat in 1995 pentru notificările efectuate conform directivei 98/34/CE și, in acelasi timp, conform acquis-ului comunitar din domeniul produselor alimentare (in speta, Directiva 2000/13/CE referitoare la etichetarea produselor alimentare precum și publicitatea referitoare la acestea, Regulamentul 852/2004 referitor la igiena produselor alimentare și Regulamentul nr. 315/93 pentru stabilirea procedurilor comunitare privind contaminantii in produsele alimentare) și al protectiei mediului (Directiva 94/62/CE referitoare la ambalaje și deseurile de ambalaje amendata de Directiva 2004/12/CE preluata in legislatia nationala prin Hotararea de Guvern nr.621/2005 privind gestionarea ambalajelor și a deseurilor de ambalaje.

Statele membre pot mentiona, la pct. 7 din formularul de notificare ca notificarea trebuie privita și ca o notificare in conformitate cu legislatia in vigoare in sectorul alimentar. Cu toate acestea, chiar daca prin completarea pct. 7 se incearca evitarea suprapunerii procedurilor de notificare, in practica apar inca unele probleme. Pentru evitarea acestora, Comisia a solicitat urmatoarele:

- In cazul in care un stat membru mentioneaza la pct. 7 un act comunitar ce reglementeaza domeniul alimentar, autoritatile nationale trebuie sa mentioneze și pe baza carui articol al actului in cauza se face notificarea, precizand, daca este necesar, paragraful și punctul respectiv. Daca expertii Comisiei considera ca notificarea conforma actului comunitar din domeniul alimentar este justificata, anumite prevederi ale proiectului notificat vor fi analizate dupa procedurile prevazute in acest act comunitar. Daca serviciile Comisiei constata totusi ca intreg textul intra sub incidenta procedurii de notificare a actului comunitar din domeniul alimentar, procedura de notificare conform 98/34/CE va fi inchisa.
- Daca un stat membru nu a completat pct. 7 și expertii Comisiei constata necesitatea unei notificari, in conformitate cu unul din actele comunitare din sectorul alimentar, Comisia isi rezerva dreptul de a analiza textul notificat pe baza acestui alt act comunitar in cadrul procedurii stabilite de directiva 98/34/CE. Comisia poate astfel sa trimita observatii sau avize de non-conformitate a textului notificat cu actul comunitar din sectorul alimentar. In masura posibilitatilor, serviciile Comisiei vor informa in prealabil statul membru in cauza. De altfel, statul membru va fi invitat sa notifice din nou proiectul, in conformitate cu procedura actului comunitar adecvat, astfel incat procedura de examinare sa se poata derula dupa modalitatile și in termenele prevazute (acesta mai ales in cazul in care Comisia va trebui sa formuleze un aviz contrar și va fi necesara consultarea Comitetului permanent pentru produse alimentare și sanatatea animalelor).
- Daca statul membru mentioneaza la punctul 7 ca notificarea in cadrul Directivei 98/34/CE este similara cu notificarea in conformitate cu procedura unui act comunitar din sectorul alimentar, și Comisia considera ca o notificare in acest sens nu este necesara, Comisia va aplica atunci numai procedura de notificare stabilita de Directiva 98/34/CEE. In acest cadru, Comisia isi rezerva totusi dreptul de a analiza textul notificat, prin raportare la actul comunitar mentionat la punctul 7. - adica, poate trimite observatii sau avize de non-conformitate a textului notificat cu actul comunitar din sectorul alimentar.

Referitor la art. 19 al directivei 2000/13/CE, prima fraza a paragrafului 2 mentioneaza faptul ca un Stat membru care considera necesar sa adopte o noua masura legislativa trebuie sa comunice Comisiei și celorlalte State membre masurile preconizate precum și motivatia acestora. Insa, in a doua fraza a paragrafului 2 al art.19 al directivei 2000/13/CE, se precizeaza ca, in cadrul Comitetului permanent pentru produsele alimentare, Comisia va consulta statele membre atunci cand membrii acesteia vor considera oportuna o astfel de consultare sau la solicitarea unui Stat membru.

Totusi, atunci cand un Stat membru mentioneaza directiva 2000/13/CE la pct. 7, acest lucru nu echivaleaza cu o cerere de consultare a Comitetului permanent pentru produsele alimentare. Simpla mentionare a Directivei 2000/13/CE la pct. 7 nu echivaleaza decat cu respectarea primei fraze a paragrafului 2 al art.19 al Directivei 2000/13/CE. Daca Statul membru care face notificarea doreste consultarea Comitetului permanent pentru siguranta alimentelor si sanatatii animalelor, trebuie sa mentioneze expres acest lucru, la pct. 7.

Aceste proceduri se aplica mutatis mutandis prevederilor similare ale Directivei 93/43/CEE (art. 7, par. 3) si Regulamentului 315/93/CEE (art. 5, par.3, lit.b, prima si a doua fraza).

Diseminarea informatiilor privind notificarile.

In afara autoritatilor administratiei publice, este foarte important ca mediile socio-profesionale nationale sau din alte State membre sa fie informate cu privire la proiectele si reglementarile tehnice in curs de adoptare, tangente domeniului lor de activitate.

Compartimentul pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice care primeste proiectele de reglementari tehnice de la Comisia Europeana informeaza, de asemenea, mediile de afaceri interesate. Avand in vedere principiul transparentei, este important ca aceste consultari sa se realizeze la un nivel cat mai larg posibil.

Informarea mediilor socio-profesionale nu se face decat in etapa notificarii propriu-zise si nu se aplica si etapelor ulterioare.

Utilitatea informarii operatorilor economici a fost luata in calcul de Comisia Europeana care a creat si un site (<http://ec.europa.eu/enterprise/tris>) ce permite acestora sa se aboneze pentru a primi gratuit notificarile in domeniul si in limba alese de ei.

2.2. Perioada de status quo si prezentarea eventualelor observatii/ opinii detaliate formulate de catre Comisie sau Statele Membre

a) Status quo

Proiectele notificate pot cauza reactii, atat la nivelul Comisiei, cat si al Statelor membre. Pentru a mentine aceasta capacitate de reactie si a o face cat mai eficace, adoptarea proiectelor este stopata pentru o perioada de minimum trei luni (perioada de status quo). Aceasta perioada incepe din ziua inregistrarii notificarii de catre Comisie, iar data la care se incheie perioada de status quo este mentionata de Comisie in documentul prin care este atestata primirea notificarii. Nerespectarea perioadei de status quo are aceleasi consecinte ca si absenta notificarii: inopozabilitatea textului catre terti. Exista insa si exceptii de la aceasta regula:

Perioada de status quo este suprimata in cazul:

- ❖ masurilor fiscale sau financiare (art. 10-4 din directiva, respectiv art.7(3) lit.b) din HG 1016/2004) care pot avea incidenta asupra circulatiei produselor;
- ❖ textelor adoptate in regim de urgenta (art. 9-7 din directiva, respectiv art 7(3) lit.a) din HG 1016/2004); aceasta urgenta trebuie motivata intern de o situatie grava si imprezibila, avand directa legatura cu protectia sanatatii persoanelor si animalelor, cu protectia plantelor sau cu siguranta nationala. Formularul de notificare trebuie sa contina toate elementele justificative.

Perioada de trei luni poate fi totodata si prelungita atunci cand apar reactii fata de proiectul notificat.

b) Reactiile

Directiva 98/34/CE amendamentul de directiva 98/48 ofera trei posibilitati Comisiei si Statelor membre pentru a reactiona fata de textele proiectelor notificate.

- ◆ Comisia si Statele membre pot face **observatii** (conf. art. 8.2 al Directivei, respectiv, art.6(2) lit.d), i) si j) din HG 1016/2004). Poate fi vorba de cereri de explicare sau de simple remarci, fondate pe motive relativ minore. Observatiile nu influenteaza perioada status quo-ului. Este de dorit, totusi, sa nu se adopte textul definitiv decat dupa ce s-a raspuns acestor observatii.
- ◆ Comisia si Statele membre pot de asemenea sa emita **opinii detaliate** (conf. art. 9.2. al Directivei, respectiv, art.7(1) lit.b), c) si d) din HG 1016/2004). In acest caz e vorba de consideratii mai grave, in special de mentionarea unor potentiale bariere in calea liberei circulatii a marfurilor. In cazul produselor, **opiniile detaliate** amana cu inca trei luni adoptarea definitiva a proiectului legislativ. In cazul serviciilor societatii informationale, amanarea implica inca o luna in plus.
- ◆ Comisia isi poate exprima **intentia** de a adopta un act comunitar pe acelasi subiect. Adoptarea unui proiect national trebuie atunci amanata cu 12 pana la 18 luni, chiar abandonata, daca proiectul de text comunitar isi urmeaza procedura.

In cazul in care in termen de 3 luni de la comunicarea informatiilor catre Comisia Europeana, Compartimentul pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice nu primeste observatii sau opinii detaliate de la Statele Membre sau de la Comisia Europeana, proiectul de reglementare tehnica poate fi adoptat, Compartimentul pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice informand autoritatea initiatoare in acest sens.

2.3. Raspunsul la eventualele observatii/ opinii detaliate si, daca e cazul, luarea in considerare a acestora

Oricarei reactii a Comisiei sau a unui alt Stat membru trebuie sa i se raspunda de catre Statul notificator. In cazul emiterii unei **opinii detaliate**, Statul notificator trebuie sa tina cont de argumentele partenerilor si sa informeze Comisia asupra masurilor pe care intentioneaza sa le adopte.

In orice caz, este recomandabil ca raspunsul la aceste reactii sa fie transmis inainte de expirarea perioadei de status quo, pentru a nu se prelungi altfel si mai mult adoptarea textului. Totodata, este posibil ca elaborarea raspunsului sa necesite mai mult timp. In acest caz, nu este necesara solicitarea unei prelungiri a perioadei de status quo, textul definitiv neputand, in aceasta situatie, sa fie adoptat decat dupa ce raspunsul a fost trimis si Comisia, in functie de circumstante, l-a comentat.

Art. 9 (2) si (3) ale Directivei precizeaza faptul ca expertii Comisiei trimit comentarii asupra informatiilor astfel comunicate. Daca un Stat membru doreste sa cunoasca parerea Comisiei asupra comentariilor unui alt Stat membru, ii poate adresa o solicitare expresa prin intermediul propriului serviciu specializat in notificari.

In afara de reactia de raspuns la diferite puncte mentionate, comentariile pot determina modificarea proiectului initial. Notificarea noului proiect nu este in acest caz neaparat necesara si, in orice caz, ea nu se impune daca raspunde solicitarilor Comisiei.

O opinie detaliata a Comisiei, neluata in calcul in elaborarea variantei definitive a proiectului, expune Statul membru la emiterea unui aviz motivat in sensul art. 226 al Tratatului de instituire a Comunitatii Europene si poate determina Comisia sa sesizeze Curtea de Justitie pentru nerespectarea art. 28 si 30 ale Tratatului.

2.4. Transmiterea textului definitiv adoptat

Transmiterea textului definitiv adoptat permite fiecărei parti să se asigure că nici o barieră în calea liberei circulații a marfurilor nu a fost introdusă în textul definitiv și să verifice în ce măsură reacțiile pe marginea textului au fost luate în considerare. Ea permite Comisiei și Statelor membre, deci și operatorilor economici să cunoască situația juridică, într-un anumit domeniu, din fiecare Stat membru. Comisia și-a exprimat dorința ca, de fiecare dată când este posibil, textul să îi fie comunicat într-o formă care să evidențieze eventualele modificări aduse textului definitiv, în raport cu proiectul notificat.

Transmiterea textului definitiv adoptat include procedura instituită de Directiva 98/34/CE. Netransmiterea acestuia se consideră infracțiune, conform art. 10 al Tratatului de instituire a Comunității Europene, precum și o încălcare a art.8, par.3 al Directivei 98/34 (respectiv art.6(2) lit.e) al Hotărârii de Guvern nr. 1016/2005) și poate constitui motiv de acțiune în justiție a Statului membru de către Comisia Europeană.

- Capitolul II -

Participarea tarilor AELS la procedura de notificare

In conformitate cu acordul privind Spatiul Economic European (SEE), tarile Asociatiei Europene a Liberului Schimb (AELS) vizate de acest acord – Norvegia, Islanda si Lichtenstein – aplica, cu anumite modificari, Directiva 98/34. In acest sens, ele pot reactiona la proiectele nationale notificate de statele membre ale Comunitatii Europene. Statele membre, ca si Comisia Europeana, pot de asemenea, sa ridice obiectii la proiectele notificate de tarile membre AELS.

Notificarile se fac totusi intr-o „forma simplificata”, ceea ce presupune ca reactiile ambelor parti sunt limitate la simple observatii si nu induc prelungirea perioadei de status quo.

Elvetia, care nu apartine SEE aplica, in aceleasi conditii, procedura directivei 98/34, pe baza unui acord informal de schimburi de informatii in domeniul reglementarilor tehnice, incheiat cu Comunitatea.

Perspective

1. Extinderea procedurii directivei 98/34 si in domeniul serviciilor

Serviciile joaca un rol din ce in ce mai important in economia Comunitatii Europene. Domeniul de aplicare al directivei 98/34 a fost deja extins serviciilor din societatea informationala. In prezent, in urma recomandarilor Consiliului Uniunii Europene, Comisia studiaza posibilitatea extinderii directivei si la alte servicii.

2. Extinderea procedurii directivei 98/34 si la alti participanti

De mai multi ani, Comisia a initiat un studiu privind schimburile prealabile de informatii, in conformitate cu Directiva 98/34, cu alte tari europene care nu fac parte din Comunitate.

Astfel, Consiliul a adoptat in unanimitate, la data de 17 nov. 2003, decizia de adeziune a Comunitatii Europene la Conventia de la Moscova. Acest acord, incheiat sub egida Consiliului Europei, instaureaza procedura de notificare in domeniul serviciilor societatii informatinale, la care vor participa mai mult de 50 de tari.

Decizia Consiliului Uniunii Europene 2003/840/CE a fost publicata in Jurnalul Oficial al Uniunii Europene din 6 decembrie 2003. Este vorba de prima conventie internationala asupra serviciilor, incheiata pe baza art.133 al Tratatului CE.

Intrarea in vigoare a acestui acord este conditionata de aderarea a cel putin cinci membri ai Consiliului Europei. Acest lucru nu presupune, in cazul Statelor membre ale Comunitatii, formalitati suplimentare in raport cu situatia actuala, in masura in care Comisia va avea responsabilitatea de a transmite Consiliului Europei, atat propriile proiecte, cat si cele ale Statelor membre.

- Capitolul III -

PROCEDURA DE NOTIFICARE LA ORGANIZATIA MONDIALA A COMERTULUI

Sectiunea 1 - PREZENTARE GENERALA

In 1979, membrii GATT (General Agreement on Tariffs and Trade) au incheiat doua acorduri: acordul relativ la barierele tehnice in calea comertului (OTC) – numit si TBT (Technical Barriers to Trade) si acordul relativ la masurile sanitare si fitosanitare (SPS).

Aceste acorduri au intrat in vigoare la 1 ianuarie 1980 si au fost reluate in cadrul acordurilor semnate la Marrakech, la 5 aprilie 1994, de instituire a Organizatiei Mondiale a Comertului (OMC). Aceste acorduri prevad o procedura de notificare a proiectelor de reglementari tehnice, susceptibile de a influenta in mod evident comertul membrilor OMC. In derularea lor, procedurile TBT si SPS sunt comparabile cu procedura de notificare a Directivei 98/34/CE. Acestea presupun trimiterea acelorasi informatii prealabile si prevad, de asemenea, o perioada de status quo. Fara a fi imperativa, aceasta perioada este fixata, cu titlu de recomandare, la 60 de zile. De asemenea, este recomandabil ca data intrarii in vigoare a textului sa nu fie mai mica de 6 luni de la publicarea acestuia.

Sectiunea 2 - ACORDUL TBT

2.1 Obiectul Acordului

La fel ca si in cazul procedurii instituite de Directiva 98/34/CE, procedura TBT are doua functii principale:

- sa transmita administratiei publice si operatorilor economici din domeniu informatiile referitoare la proiectele de reglementare notificate de partile Acordului;
- sa primeasca eventuale comentarii referitoare la aceste notificari si sa le adreseze, prin intermediul Comisiei Europene, Statelor initiatore de reglementari notificate.

2.2 Administratorii responsabili cu gestionarea acordului

a. La nivel comunitar

Responsabilitatea generala pentru aplicarea Acordului revine Comisiei Europene, purtatorul de cuvânt al Statelor membre in cadrul reuniunilor Comitetului Acordului TBT.

Daca Statele membre notifica direct la secretariatul OMC proiectele de reglementare, Comisia Europeana este cea care, dupa consultarea Statelor membre, raspunde comentariilor primite asupra proiectelor legislative nationale.

De asemenea Comisia Europeana este cea care emite comentarii asupra proiectelor apartinand unor tari terte, membre OMC, indiferent daca aceste comentarii provin de la serviciile proprii sau sunt initiate de un Stat membru al Comunitatii.

b. La nivel national

Fiecare membru al Acordului, dispune de o structura guvernamentala desemnata drept punct de contact la nivel national. In Romania, acest punct de contact este reprezentat de Compartimentul pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice din cadrul Directiei pentru Integritate Europeana si Negocieri a Ministerului Economiei si Comertului.

2.3 Texte notificabile

Acordul priveste proiectele de reglementari tehnice si proiectele instituint proceduri obligatorii de evaluare a conformitatii cu reglementari tehnice sau cu standarde, proiecte elaborate de autoritatile administratiei publice si locale, etc. referitoare la produsele industriale si produsele agricole si care nu preiau standarde internationale. Pentru a fi notificabile, reglementarile trebuie, in plus, sa aiba o influenta notabila asupra comertului international.

Analiza comparata a procedurilor de notificare prevazute de Directiva 98/34/CE si de Acordul TBT, elaborata de Comisia Europeana, este prezentata in ANEXA V.

Sectiunea 3 - ACORDUL SPS

3.1 Obiectul Acordului

Procedura permite prevenirea adoptarii de catre Statele semnatare ale Acordului a unor reglementari tehnice sanitare si fitosanitare care ar putea avea un caracter discriminatoriu sau ar constitui o restrictie mascata in calea comertului. Cele doua functii principale ale Acordului sunt identice cu cele ale Acordului TBT.

3.2 Administratorii responsabili cu gestionarea Acordului

a. La nivel comunitar

Responsabilitatea aplicarii Acordului SPS apartine Comisiei Europene, care este purtatorul de cuvânt al Statelor membre in cadrul reuniunilor Comitetului Acordului SPS. Spre deosebire de Acordul TBT, Comisia Europeana reprezinta, in cadrul Acordului SPS, atat punctul de informare, cat si autoritatea notificatoare pe langa Secretariatul OMC.

b. La nivel national

Statele membre au constituit puncte de contact aflate in relatie directa cu serviciile Comisiei Europene, atat pentru procedurile de notificare, cat si pentru gestionarea comentariilor primite sau trimise.

In Romania, de exemplu, punctul de contact pentru Acordul SPS se afla in cadrul Ministerului Agriculturii, Padurilor si Dezvoltarii Rurale - Directia Fitosanitara si are responsabilitatea de a notifica serviciilor Comisiei Europene proiectele nationale de reglementare tehnica.

3.3 Texte notificabile

Intra in sfera de aplicare a Acordului SPS, atunci cand nu preiau standarde internationale, masurile care vizeaza:

- protectia sanatatii si a vietii animalelor, precum si protectia plantelor de riscurile datorate parazitilor, bolilor, organismelor purtatoare de boli sau organismelor patogene;
- protectia sanatatii si a vietii persoanelor si animalelor de riscurile decurgand din prezenta in produse alimentare, bauturi sau alimente destinate animalelor a aditivilor, contaminantilor, toxinelor sau agentilor patogeni;
- protectia sanatatii si a vietii persoanelor de riscurile decurgand din aparitia unor boli ai caror purtatori sunt animalele, plantele sau produsele lor;
- eliminarea sau limitarea, pe teritoriul Statelor membre, a pagubelor produse ca urmare a intrarii, depozitarii sau raspandirii parazitilor.

HOTARAREA GUVERNULUI nr. 1016/2004
privind masurile pentru organizarea si realizarea schimbului de informatii
in domeniul standardelor si reglementarilor tehnice precum si al regulilor
referitoare la serviciile societatii informationale intre Romania si statele
membre ale Uniunii Europene, precum si Comisia Europeana

In temeiul art. 108 din Constitutie, republicata, si avand in vedere art.70 din Acordul european instituint o asociere intre Romania, pe de o parte, si Comunitatile Europene si statele membre ale acestora, pe de alta parte, semnat la Bruxelles la 1 februarie 1993, ratificat prin Legea nr. 20/1993,

Guvernul Romaniei adopta prezenta hotarare:

Art. 1 Prezenta hotarare stabileste masurile pentru organizarea si realizarea schimbului de informatii in domeniul standardelor si reglementarilor tehnice, precum si al regulilor referitoare la serviciile societatii informationale, intre Romania si statele membre ale Uniunii Europene, precum si Comisia Europeana, denumita in continuare *Comisia*.

Art. 2 Schimbul de informatii prevazut la art.1 se realizeaza pentru:

- a) temele de standarde din programele nationale de standardizare intocmite de catre organismele de standardizare nationale ale statelor membre ale Uniunii Europene prevazute in anexa nr. 1, si de catre Asociatia de Standardizare din Romania (ASRO), in vederea elaborarii unui standard nou sau modificarii unui standard, cu exceptia situatiei in care standardul reprezinta o transpunere identica sau echivalenta a unui standard international ori european;
- b) proiectele de reglementari tehnice, cu exceptia situatiei in care acestea transpun integral textul unui standard international sau european.

Art. 3 Prevederile prezentei hotarari nu se aplica:

- a) serviciilor de difuzare a programelor de radio;
- b) serviciilor de difuzare a programelor de televiziune, definite conform art. 1, lit. a) din Legea audiovizualului nr. 504/2002, amendata de Legea nr. 402/2003;
- c) regulilor referitoare la servicii care privesc subiecte ce intra sub incidenta legislatiei din domeniul serviciilor de telecomunicatii, definite conform prevederilor legislatiei armonizate in vigoare;
- d) regulilor referitoare la servicii care privesc subiecte ce intra sub incidenta legislatiei armonizate din domeniul serviciilor financiare; lista non exhaustiva a serviciilor financiare este prevazuta in anexa nr. 2;
- e) masurilor considerate necesare pentru a proteja persoanele si, in special, muncitorii care utilizeaza produse in procesul muncii, cu conditia ca aceste masuri sa nu afecteze produsele respective;
- f) regulilor stabilite de catre sau pentru piete reglementate in sensul prevazut de Ordonanta de Urgenta a Guvernului nr. 28/2002 privind valorile mobiliare, serviciile de investitii financiare si pietele reglementate, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 525/2002, cu modificarile si completarile ulterioare, precum si regulilor stabilite de catre sau pentru alte piete sau organisme care desfasoara activitati de compensare sau de decontare pentru acele piete, pentru care exista doar obligatia comunicarii la Comisie a textului definitiv.

Art. 4(1) In sensul prezentei hotarari, urmatoorii termeni se definesc astfel:

1. *produs* - orice produs fabricat industrial si orice produs agricol, inclusiv produsele din peste;

2. *serviciu* - serviciu al societatii informationale, respectiv serviciul furnizat in mod normal contra cost, la distanta, prin mijloace electronice si la solicitarea individuala a destinatarului serviciului. In sensul acestei definitii, prin urmatoorii termeni se intelege:

a) *serviciu furnizat la distanta* - un serviciu furnizat fara ca partile sa fie simultan prezente;

b) *serviciu furnizat prin mijloace electronice* - un serviciu transmis initial si primit la destinatie prin intermediul echipamentului electronic pentru procesarea, inclusiv arhivarea digitala si depozitarea datelor, si care este integral transmis, transferat si receptionat prin cablu, prin unde radio, prin mijloace optice sau prin alte mijloace electromagnetice;

c) *serviciu furnizat la solicitarea individuala a destinatarului serviciului* - un serviciu furnizat prin transmiterea datelor ca urmare a unei cereri individuale.

Lista serviciilor, altele decat cele definite mai sus, este prevazuta in anexa nr. 3.

3. *specificatie tehnica* - cerinta continuta intr-un document care stabileste caracteristicile unui produs, cum ar fi nivel de calitate, performanta, securitate sau dimensiuni, inclusiv cerinte care se aplica produsului cu privire la numele sub care acesta este comercializat, terminologie, simboluri, testare si metode de testare, ambalare, marcare sau etichetare si proceduri pentru evaluarea conformitatii; termenul se refera inclusiv la metode de fabricatie si procese utilizate pentru produse agricole, pentru produse destinate consumului uman si animal, pentru produse medicale definite conform legislatiei in vigoare, precum si la metode de fabricatie si procese utilizate la alte produse, atunci cand acestea au efect asupra caracteristicilor lor;

4. *alta cerinta* - o cerinta, alta decat o specificatie tehnica, impusa unui produs in scopul protejarii in special a consumatorilor sau mediului si care afecteaza ciclul de viata al produsului dupa introducerea acestuia pe piata, cum ar fi cerinta de utilizare, reciclare, reutilizare sau eliminare a produsului, atunci cand aceste conditii pot influenta semnificativ compozitia sau natura produsului ori comercializarea sa;

5. *regula referitoare la servicii* - cerinta de natura generala referitoare la initierea si desfasurarea activitatilor de furnizare a serviciilor definite la pct.2, in special prevederile referitoare la furnizorul de servicii, la servicii si destinatarul serviciilor, exclusiv regulile care nu vizeaza in mod specific serviciile definite la pct.2. In sensul acestei definitii, se considera ca o regula vizeaza in mod specific serviciile societatii informationale daca, avand in vedere expunerea de motive si partea sa operativa, scopul si obiectul specifice ale tuturor sau ale unei parti a prevederilor sale sunt de a reglementa astfel de servicii intr-o maniera explicita si directionata. O regula nu se considera ca vizeaza in mod specific serviciile societatii informationale daca afecteaza asemenea servicii numai intr-o maniera implicita sau in mod accidental;

6. *reglementare tehnica* - specificatie tehnica sau alta cerinta ori regula referitoare la servicii, inclusiv dispozitii administrative relevante a caror respectare este obligatorie pentru comercializarea, furnizarea unui serviciu, stabilirea unui operator pentru un serviciu sau utilizarea in Romania sau intr-un stat membru al Uniunii Europene ori intr-o importanta parte a acestui stat, precum si prevederile legale si administrative care interzic fabricarea, importul, comercializarea sau utilizarea unui produs ori prestarea sau utilizarea unui serviciu, ori infiintarea ca furnizor de servicii, cu exceptia celor prevazute la art. 8. Constitue, de asemenea, reglementari tehnice urmatoarele:

a) prevederile legale si administrative care se refera fie la specificatii tehnice sau la alte cerinte ori reguli privitoare la servicii, fie la coduri profesionale ori de practica, daca acestea se refera la specificatii tehnice sau la alte cerinte ori reguli privitoare la servicii, si a caror respectare confera prezumtia de conformitate cu obligatiile impuse de prevederile legale si administrative;

b) acordurile voluntare in care o autoritate publica este parte contractanta si care vizeaza, in interes general, respectarea specificatiilor tehnice sau a altor cerinte ori reguli referitoare la servicii, cu exceptia caietelor de sarcini pentru achizitii publice;

c) specificatiile tehnice sau alte cerinte ori reguli referitoare la servicii care sunt legate de masuri fiscale sau financiare ce afecteaza utilizarea produselor sau serviciilor prin incurajarea respectarii unor asemenea specificatii tehnice sau altor cerinte ori reguli referitoare la servicii; sunt excluse specificatiile tehnice sau alte cerinte ori reguli referitoare la servicii in legatura cu regimurile nationale de securitate sociala.

7. *proiect de reglementare tehnica* - textul unei specificatii tehnice sau al altei cerinte ori al unei reguli referitoare la servicii, inclusiv al unei dispozitii administrative, formulat in scopul adoptarii sale ca reglementare tehnica, textul fiind intr-un stadiu de pregatire in care pot fi inca facute modificari substantiale.

8. *organizatie europeana de standardizare* – o organizatie de standardizare prevazute in anexa nr. 4

9. *piata interna europeana* – spatiul economic al statelor membre ale Uniunii Europene unde marfurile, serviciile, capitalul si forta de munca pot circula liber.

(2) Reglementarile tehnice se stabilesc de catre autoritatile publice centrale si alte autoritati cu functie de reglementare desemnate de catre statele membre ale Uniunii Europene, care sunt cuprinse in lista elaborata de catre Comisie, in cadrul Comitetului Permanent prevazut la art. 13 alin. (1).

(3) In vederea actualizarii de catre Comisie a listei prevazute la alin. (2) prin cuprinderea autoritatilor romane, la data aderarii Romaniei la Uniunea Europeana vor fi desemnate autoritatile cu functie de reglementare, altele decat cele ale administratiei publice centrale.

(4) Termenii „standard”, „proiect de standard”, „standard international”, „standard european”, „standard national”, „program de standardizare” si „organism national de standardizare” se definesc conform prevederilor Ordonantei Guvernului nr. 39/1998 privind activitatea de standardizare nationala, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 355/2002.

Art. 5(1) Primirea, transmiterea si solicitarea informatiilor si documentelor ce fac obiectul schimbului de informatii in domeniul standardelor intre Romania si statele membre ale Uniunii Europene, precum si Comisie, conform prevederilor prezentei hotarari, sunt in responsabilitatea ASRO.

(2) Pentru indeplinirea dispozitiilor prevazute la alin. (1), ASRO organizeaza in cadrul sau o structura specifica, denumita Centrul pentru schimb de informatii pentru standarde.

(3) Primirea, transmiterea si solicitarea informatiilor si documentelor ce fac obiectul schimbului de informatii in domeniul reglementarilor tehnice intre Romania si statele membre ale Uniunii Europene, precum si Comisie, sunt in responsabilitatea Ministerului Economiei si Comertului.

(4) Pentru indeplinirea dispozitiilor prevazute la alin. (3), Ministerul Economiei si Comertului organizeaza in cadrul sau, in limita numarului de posturi aprobate, *Compartimentul pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice*.

Art. 6(1) *Centrul pentru schimb de informatii pentru standarde* are urmatoarele atributii principale:

- a) transmite Comisiei, organismelor si organizatiilor de standardizare prevazute in anexele nr. 1 si 4 informatii cu privire la temele noi de standarde ce fac obiectul programului national de standardizare, in vederea elaborarii unui standard nou sau modificarii unui standard, cu exceptia situatiei in care standardul reprezinta o transpunere identica sau echivalenta a unui standard international ori european;
- b) primeste de la organisme de standardizare prevazute in anexa nr. 1, informatii cu privire la temele noi de standarde ce fac obiectul programului national de standardizare, in vederea elaborarii unui standard nou sau modificarii unui standard, cu exceptia situatiei in care standardul reprezinta o transpunere identica sau echivalenta a unui standard international sau european;
- c) transmite informatiile prevazute la lit.b) persoanelor desemnate potrivit art. 9 alin.(1), lit. b);
- d) transmite, la solicitare, Comisiei intregul program national de standardizare sau numai anumite parti ale acestuia;
- e) solicita Comisiei transmiterea in intregime sau in parte a programelor nationale de standardizare din tari membre ale Uniunii Europene, in situatia in care este necesara o evaluare a acestora sau o comparare cu programul ASRO;
- f) transmite Comisiei, organismelor si organizatiilor de standardizare prevazute in anexele nr. 1 si 4, la solicitarea acestora, proiectele standardelor si informeaza Comisia si organisme de standardizare respective cu privire la actiunile intreprinse in urma observatiilor primite la un proiect de standard;
- g) solicita, daca este cazul, organismelor de standardizare prevazute in anexa nr. 1, proiectele de standarde si transmite acestor organisme observatiile formulate in legatura cu aceste proiecte.

(2) *Compartimentul pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice* are urmatoarele atributii principale:

- a) comunica imediat Comisiei, cu respectarea prevederilor prezentei hotarari, orice proiect de reglementare tehnica si motivele care au impus elaborarea sa, daca acestea nu sunt suficient de clar specificate in proiect; exceptie face situatia in care proiectul de reglementare tehnica transpune integral textul unui standard international sau european, caz in care este suficient a se comunica informatia referitoare la standardul in cauza. In situatia in care proiectul are ca obiect limitarea comercializarii sau utilizarii unei substante chimice, a unui proces sau produs, care poate aduce prejudicii legate de sanatatea publica, de protectia consumatorilor sau a mediului, transmite de asemenea, un rezumat sau referinte la datele relevante referitoare la substanta, procesul sau produsul in cauza, inclusiv substituentii disponibili, atunci cand asemenea informatii exista, si comunica efectele anticipate ale masurilor referitoare la sanatatea publica, la protectia consumatorilor si a mediului, impreuna cu o analiza a evaluarii riscului, realizata conform principiilor generale de evaluare a riscului referitor la substante chimice existente sau, dupa caz substante noi, prevazute in legislatia armonizata in vigoare.
- b) transmite, o data cu comunicarea prevazuta la lit. a), textul prevederilor legale si al dispozitiilor de reglementare de referinta la care se raporteaza in principal si direct proiectul, in situatia in care pentru evaluarea implicatiilor proiectului de reglementare tehnica este necesara cunoasterea acestora si daca acest text nu a fost transmis anterior;
- c) retransmite proiectul de reglementare tehnica prevazut la lit.a), in aceleasi conditii, daca acesta a suferit modificari care conduc la: schimbarea semnificativa a obiectului proiectului, scurtarea programului de implementare prevazut initial, adaugarea de specificatii sau cerinte noi, sau transformarea acestora in specificatii sau cerinte mai restrictive;

- d) primește observațiile formulate de către Comisie și statele membre ale Uniunii Europene în legătură cu proiectele de reglementări tehnice înaintate pentru analiză conform prevederilor de la lit.a) – c), și transmite observațiile respective persoanelor de contact desemnate de către autoritatea responsabilă pentru elaborarea și promovarea proiectului de reglementare tehnică, pentru ca elaboratorul, să țină cont, în măsura posibilităților, de acestea la definitivarea reglementării tehnice;
- e) comunică fără întârziere Comisiei textul definitiv al reglementării tehnice;
- f) transmite Comisiei, în legătură cu proiectele de reguli referitoare la servicii, informații cu privire la acțiunile propuse a se întreprinde ca urmare a primirii unor opinii detaliate formulate de către Comisie și statele membre ale Uniunii Europene și, dacă este cazul, informează Comisia cu privire la motivele pentru care o opinie detaliată nu poate fi luată în considerare;
- g) transmite organelor administrației publice centrale precum și autorităților cu funcție de reglementare din domeniu, opiniile detaliate formulate de către Comisie și statele membre ale Uniunii Europene în legătură cu proiectele de reglementări tehnice elaborate de România;
- h) informează Comisia cu privire la motivele ce determină situațiile de urgență, prevăzute de prezenta hotărâre, care impun adoptarea imediată și aplicarea de urgență a unor reglementări tehnice sau reguli referitoare la servicii și pentru care nu se pot respecta termenele stabilite prin prezenta hotărâre;
- i) primește de la statele membre ale Uniunii Europene informații de tipul celor prevăzute la lit. a) – c);
- j) solicită organelor administrației publice sau, după caz, autorităților cu funcție de reglementare din domeniu, prin reprezentanții lor desemnați conform prevederilor prezentei hotărâri, să formuleze observații și opinii detaliate în legătură cu proiectele prevăzute la lit.i) și transmite observațiile și opiniile detaliate formulate în legătură cu acestea Comisiei și statului membru al Uniunii Europene elaborator al proiectului.

(3) Informarea prevăzută la alin.(1) lit.a) se realizează conform regulilor pentru prezentarea unitară a informației, a planului și criteriilor pentru prezentarea acestora și trebuie să precizeze dacă tema standardului în cauză:

- a) transpune un standard internațional fără a fi echivalent cu acesta,
- b) este un standard național nou,
- c) modifică un standard național.

(4) Observațiile sau punctele de vedere în legătură cu specificațiile tehnice sau alte cerințe ori cu regulile referitoare la servicii, așa cum sunt definite la art.4 alin.(1) pct. 6 lit.c), vor avea în vedere numai aspectele care pot obstructiona comerțul sau regulile referitoare la servicii, libera circulație a serviciilor ori libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii; observațiile nu vor avea în vedere aspectele fiscale sau financiare ale măsurii.

(5) În situația în care un proiect de reglementare tehnică este parte a unor măsuri ce trebuie comunicate Comisiei în stadiu de proiect, conform prevederilor unor alte acte normative, comunicarea prevăzută la alin.(2), lit.a) - c) poate fi făcută în baza prevederilor acestora, cu menționarea faptului că aceasta comunicare constituie de asemenea o informare în înțelesul prezentei hotărâri. Pentru această categorie de proiecte de reglementări tehnice absența unui răspuns, formulat de către Comisie ca urmare a transmiterii proiectului, nu afectează deciziile care ar putea fi luate în conformitate cu alte acte normative.

Art. 7(1) În scopul armonizării punctelor de vedere cu cele ale Comisiei și statele membre ale Uniunii Europene în legătură cu un proiect de reglementare tehnică, organele administrației publice și celelalte autorități cu funcție de reglementare trebuie:

- a) să amâne adoptarea unui proiect de reglementare tehnică pentru o perioadă de 3 luni de la data la care acesta a fost primit de către Comisie, ca urmare a comunicării prevăzute la art.6 alin.(2) lit. a) - c)

- b) sa amane adoptarea unui proiect de reglementare tehnica, avand forma unui acord, definit conform prevederilor art.4, alin.(1), pct.6 lit.b) pentru o perioada de 4 luni de la data la care Comisia a primit comunicarea prevazuta la art.6 alin. (2) lit. a) - c), daca Comisia sau un stat membru al Uniunii Europene transmite o opinie detaliata, in termen de trei luni de la data aceleiasi comunicari, in sensul ca masura avuta in vedere poate crea obstacole in calea liberei circulatii a marfurilor in cadrul pietei interne europene;
- c) sa amane cu 6 luni, de la data la care Comisia a primit comunicarea prevazuta la art.6 alin. (2) lit. a) - c), adoptarea oricaror proiecte de reglementari tehnice, fara a se incalca prevederile de la lit.e) - g), cu exceptia proiectelor de reguli referitoare la servicii, daca in termen de 3 luni de la data aceleiasi comunicari, Comisia sau un stat membru al Uniunii Europene transmite o opinie detaliata, in sensul ca masura avuta in vedere poate crea obstacole in calea liberei circulatii a marfurilor in cadrul pietei interne europene;
- d) sa amane cu 4 luni, de la data la care Comisia a primit comunicarea prevazuta la art.6 alin.(2) lit. a) - c), fara incalcarea prevederilor lit.f) si g), adoptarea oricaror proiecte de reguli referitoare la servicii, daca in termen de 3 luni de la data aceleiasi comunicari, Comisia sau un stat membru al Uniunii Europene transmite o opinie detaliata in sensul ca masura avuta in vedere poate crea un obstacol in calea liberei circulatii a serviciilor sau a stabilirii prestatorilor de servicii in cadrul pietei interne europene. Opiniile detaliate formulate nu pot afecta in nici un fel masurile din domeniul politicii culturale, in special din domeniul audiovizualului, adoptate in conformitate cu legislatia comunitara, avand in vedere diversitatea lingvistica, caracteristicile specifice nationale si regionale, precum si patrimoniul cultural. Transmiterea informatiilor cu privire la actiunile propuse pentru luarea in considerare a opiniilor detaliate sau, dupa caz, motivatia pentru care o opinie detaliata nu este luata in considerare se comunica conform prevederilor art.6 alin.(2) lit. f).
- e) sa amane adoptarea proiectelor de reglementari tehnice cu 12 luni de la data la care acestea au fost primite de catre Comisie, ca urmare a comunicarii prevazute la art.6 alin.(2) lit. a) - c). Exceptie fac proiectele de reguli referitoare la servicii, daca, in termen de 3 luni de la acea data, Comisia comunica intentia de a propune sau de a adopta o directiva, regulament sau decizie referitoare la subiectul respectiv;
- f) sa amane adoptarea proiectelor de reglementari tehnice cu 12 luni de la data la care au fost primite de catre Comisie, ca urmare a comunicarii prevazute la art.6 alin. (2) lit. a) - c), daca in intervalul de 3 luni calculat de la aceasta data data Comisia face cunoscut ca respectivul proiect de reglementare tehnica face obiectul unei propuneri de directiva, regulament sau decizie, pentru elaborare si prezentare Consiliului;
- g) sa prelungeasca perioada prevazuta la lit.e) si f) la 18 luni in situatia in care Consiliul adopta o pozitie comuna, alta decat una dintre cele prevazute la alin. (2);
(2) Prevederile de la alin.(1) lit. e) - g) nu se aplica in urmatoarele situatii:
 - a) Comisia informeaza ca nu mai intentioneaza sa propuna sau sa adopte un act comunitar obligatoriu;
 - b) Comisia informeaza cu privire la decizia retragerii proiectului sau propunerii sale;
 - c) Comisia sau Consiliul a adoptat un act comunitar obligatoriu.
(3) Obligatiile prevazute la alin.(1) nu se aplica in cazurile in care:
 - a) se impune pregatirea reglementarilor tehnice intr-un interval de timp foarte scurt pentru adoptare si aplicare de urgenta, nefiind posibile consultari datorita unor situatii urgente, generate de circumstante grave si imprevizibile referitoare la protectia sanatatii publice sau a securitatii, protectia animalelor sau a plantelor, iar pentru regulile referitoare la servicii si la ordinea publica, in special la protectia minorilor;
 - b) trebuie sa se adopte si sa se aplice imediat reguli referitoare la servicii financiare, datorita unor situatii de urgenta, generate de circumstante grave referitoare la protectia securitatii si integritatii sistemului financiar, in special la protectia depunatorilor, investitorilor si a persoanelor asigurate;

(4) In situatiile prevazute la alin.(3) Comisia este informata cu privire la motivele care au determinat masurile luate, conform prevederilor art.6 alin.(2) lit. h).

Art. 8(1) Dispozitiile art.6 alin.(2), (4) si (5), art. 7 si ale art. 13 alin.(2) nu se aplica prevederilor legale si administrative sau acordurilor voluntare in baza carora Romania si, dupa caz, statele membre ale Uniunii Europene:

- a) se supun prevederilor actelor comunitare obligatorii care au ca rezultat adoptarea de specificatii tehnice sau de reguli referitoare la servicii in Comunitatea Europeana;
 - b) indeplinesc obligatiile ce decurg din acorduri internationale care au ca rezultat adoptarea de specificatii tehnice comune sau de reguli comune referitoare la servicii in Comunitatea Europeana;
 - c) fac uz de clauzele de salvagardare prevazute de acte comunitare obligatorii;
 - d) aplica prevederile referitoare la schimbul de informatii din legislatia privind securitatea generala a produsului;
 - e) se limiteaza la a executa o sentinta a Curtii de Justitie a Comunitatilor Europene;
 - f) se limiteaza la a modifica o reglementare tehnica, definita conform prevederilor art.4 alin.(1) pct.6, in baza unei solicitari formulate de catre Comisie in scopul eliminarii unui obstacol in calea comertului sau, in cazul regulilor referitoare la servicii, in calea liberei circulatii a serviciilor ori a libertatii de stabilire a prestatorilor de servicii;
- (2) Prevederile art.7 nu se aplica prevederilor legislative si administrative care privesc interzicerea fabricatiei, atat timp cat ele nu obstructioneaza libera circulatie a produselor, precum si specificatiilor tehnice sau altor cerinte ori reguli referitoare la servicii definite la art.4, alin.(1), pct.6 lit.c).
- (3) Prevederile art.7 alin (1), lit.e)-g) si alin.(2) nu se aplica acordurilor definite la art.4, alin.(1), pct.6 lit.b).

Art. 9(1) In scopul indeplinirii sarcinilor ce-i revin in calitate de organism national de standardizare, ASRO are urmatoarele obligatii:

- a) sa ia masuri de organizare a activitatii structurilor sale cu responsabilitati in domeniul standardizarii, pentru a asigura operativ primirea, transmiterea, solicitarea si prelucrarea informatiilor si documentelor prevazute la art.6 alin.(1), de la si catre Centrul pentru schimb de informatii pentru standarde;
- b) sa desemneze si sa faca cunoscute la Centrul pentru schimb de informatii pentru standarde persoanele responsabile pentru fiecare dintre activitatile ce decurg din prevederile art.6 alin.(1);
- c) sa publice proiectele de standarde astfel incat partile interesate, stabilite conform prevederilor prezentei hotarari, sa poata formula observatii in legatura cu acestea;
- d) sa fie de acord ca organismele de standardizare prevazute in anexa nr. 1 sa participe la activitatile din programul sau de standardizare;
- e) sa fie de acord ca o tema din programul sau de standardizare sa se discute la nivel european, conform regulilor stabilite de organizatiile europene de standardizare si sa nu ia nici o masura care ar putea sa prejudicieze o decizie in acest sens.

(2) Este interzis ca in perioada in care se elaboreaza un standard european ca urmare a solicitarii Comisiei sau dupa aprobarea acestuia sa fie luate masuri care pot prejudicia armonizarea avuta in vedere la nivel european si in special sa se publice un standard nou sau revizuit care nu este complet armonizat cu standardul european aprobat in domeniul avut in vedere.

(3) Fac exceptie de la prevederile alin.(2) activitatile desfasurate de catre ASRO la solicitarea unei autoritati publice, pentru elaborarea unei specificatii tehnice sau a unui standard pentru produse specifice, daca aceste activitati se realizeaza in scopul adoptarii unei reglementari tehnice referitoare la aceste produse. Informatiile cu privire la solicitarile primite, proiectele de reglementari tehnice si motivele care le-au generat se transmit la Comisie, conform prevederilor art. 6 alin.(2) lit.a) - c).

Art. 10 Organele administratiei publice centrale precum si celelalte autoritati cu functie de reglementare au urmatoarele obligatii:

a) sa se organizeze pentru a asigura operativ primirea, transmiterea, solicitarea si prelucrarea informatiilor si documentelor prevazute la art.6 alin.(2) de la si catre Compartimentul pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice;

b) sa desemneze si sa faca cunoscute la Compartimentul pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice, persoanele de contact responsabile pentru fiecare dintre activitatile ce decurg din prevederile art.6 alin.(2) ;

c) sa ia in considerare, in cadrul procesului de definitivare a proiectelor de reglementare tehnica, observatiile primite de la Comisie si de la celelalte state membre ale Uniunii Europene;

d) sa ia masurile corespunzatoare pentru planificarea elaborarii si adoptarii reglementarilor tehnice conform prevederilor art.7.

Art. 11 Reglementarile tehnice adoptate trebuie sa mentioneze, in preambul, o referire la prezenta hotarare.

Art. 12 Ministerul Comunicatiilor si Tehnologiei Informatiei, in calitate de organ de specialitate al administratiei publice centrale este, in sensul prezentei hotarari, autoritatea responsabila pentru elaborarea si promovarea reglementarilor tehnice in domeniul serviciilor societatii informatinale.

Art. 13 (1) Reprezentarea Romaniei la lucrarile Comitetului Permanent de pe langa Comisie, infiintat in scopul aplicarii procedurii de furnizare a informatiilor in domeniul standardelor si reglementarilor tehnice precum si al regulilor referitoare la serviciile societatii informatinale, este asigurata de catre reprezentantii ASRO ai Ministerului Economiei si Comertului si ai Ministerului Comunicatiilor si Tehnologiei Informatiei .

(2) Reprezentantii Ministerului Economiei si Comertului, Ministerului Comunicatiilor si Tehnologiei Informatiei si ASRO la lucrarile Comitetului Permanent de pe langa Comisie, precum si celelalte persoane fizice si/sau juridice, care pot fi consultate in vederea obtinerii unei opinii specializate in legatura cu informatiile transmise in aplicarea prezentei hotarari, au obligatia asigurarii confidentialitatii in legatura cu procedurile Comitetului Permanent si informatiile in cauza. Informatiile care privesc reglementarile tehnice sunt publice, cu exceptia cazului in care statul membru al Uniunii Europene care a furnizat informatiile, solicita motivat si explicit pastrarea confidentialitatii acestora.

Art. 14 Metodologia referitoare la circuitul informatiilor la nivel national intre Compartimentul pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice si autoritatile administratiei publice centrale si alte autoritati cu functie de reglementare se aproba prin ordin al ministrului economiei si comertului, al ministrului comunicatiilor si tehnologiei informatiei si al ministrului integrarii europene.

Art. 15 Anexele nr. 1-4 fac parte integranta din prezenta hotarare.

Art. 16 Prezenta hotarare intra in vigoare la data aderarii Romaniei la Uniunea Europeana, cu exceptia prevederilor art. 5, alin. (2) si (4) care intra in vigoare la data publicarii prezentei hotarari in Monitorul Oficial al Romaniei.

Art. 17 Pe data publicarii prezentei hotarari in Monitorul Oficial al Romaniei, Hotararea Guvernului nr. 1587/2002 privind masurile pentru organizarea si realizarea schimbului de informatii in domeniul standardelor si reglementarilor tehnice precum si al regulilor referitoare la serviciile societatii informationale intre Romania si statele membre ale Uniunii Europene, precum si Comisia Europeana, publicata in Monitorul Oficial nr. 52 din 30 ianuarie 2003, Partea I, se abroga.

Art. 18 Prezenta hotarare transpune in legislatia nationala Directiva 98/34/CE a Parlamentului European si a Consiliului, publicata in Jurnalul Oficial L204 din 21 iulie 1998, privind procedura pentru schimb de informatii in domeniul standardelor si reglementarilor tehnice, amendata de Directiva 98/48/CE a Parlamentului European si a Consiliului, publicata in Jurnalul Oficial L217 din 5 august 1998.

Lista organismelor de standardizare ale statelor membre ale Uniunii Europene

Nr. crt.	Tara	Denumirea organismului	
1.	BELGIA	IBN/BIN	Institut belge de normalisation/ Belgisch Instituut voor Normalisatie
		CEB/BEC	Comité électrotechnique belge/Belgisch Elektrotechnisch Comité
2.	DANEMARCA	DS	Dansk Standard
		NTA	Telestyrelsen, National Telecom Agency
3.	GERMANIA	DIN	Deutsches Institut für Normung e.V.
		DKE	Deutsche Elektrotechnische Kommission im DIN und VDE
4.	GRECIA	ΕΛΟΤ	Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης
5.	SPANIA	AENOR	Asociación Española de Normalización y Certificación
6.	FRANTA	AFNOR	Association française de normalisation
		UTE	Union technique de l'électricité-Bureau de normalisation auprès de l'AFNOR
7.	IRLANDA	NSAI	National Standards Authority of Ireland
		ETCI	Electrotechnical Council of Ireland
8.	ITALIA	UNI	Ente nazionale italiano di unificazione
		CEI	Comitato elettrotecnico italiano
9.	LUXEMBURG	ITM	Inspection du travail et des mines
		SEE	Service de l'énergie de l'État
10.	OLANDA	NNI	Nederlands Normalisatie -instituut
		NEC	Nederlands Elektrotechnisch Comité
11.	AUSTRIA	ON	Österreichisches Normungsinstitut
		ÖVE	Österreichisches Verband für Elektrotechnik
12.	PORTUGALIA	IPQ	Instituto Português da Qualidade
13.	REGATUL UNIT	BSI	British Standards Institution
		BEC	British Electrotechnical Committee
14.	FINLANDA	SFS	Suomen Standardisoimisliitto SFS ry Finlands Standardiseringsförbund SFS rf
		THK/TFC	Telehallintokeskus Teleförvaltningscentralen
		SESKO	Suomen Sähköteknillinen Standardisoimisyhdistys SESKO ry Finlands Elektrotekniska Standardiseringsförening SESKO rf
15.	SUEDIA	SIS	Standardiseringen i Sverige
		SEK	Svenska elektriska kommissionen
		ITS	Informationstekniska standardiseringen

Lista
serviciilor financiare

1. Servicii de investitii
2. Operatiuni de asigurare si reasigurare
3. Servicii bancare
4. Operatiuni referitoare la fondurile de pensii
5. Servicii referitoare la tranzactii la termen sau cu optiuni

Lista serviciilor care nu sunt cuprinse in definitia prevazuta la art.4 alin.(1) pct.2

1. Servicii care nu sunt furnizate “la distanta”

Serviciile furnizate in prezenta fizica a prestatorului si a beneficiarului, chiar daca acest lucru presupune utilizarea echipamentului electronic

- a) examinarea medicala sau tratamentul efectuat cu utilizarea echipamentului electronic, la cabinetul medicului, in cazul in care pacientul este prezent fizic;
- b) consultarea unui catalog electronic intr-un magazin, clientul fiind la fata locului;
- c) rezervarea biletelor de avion la o agentie, prin intermediul retelei de computere, in prezenta fizica a clientului;
- d) punerea la dispozitie de jocuri electronice intr-un club specializat, in cazul in care clientul este prezent fizic.

2. Servicii care nu sunt furnizate prin “mijloace electronice”

2.1. Servicii cu continut material, chiar daca sunt furnizate prin intermediul dispozitivelor electronice, cum sunt:

- a) furnizarea prin masini automate de numerar, bancnote sau de bilete, bilete de transport;
- b) accesul la retelele de sosele si parcar auto etc., chiar daca la intrare/iesire exista dispozitive electronice care controleaza accesul si/sau asigura corectitudinea platilor;

2.2. Servicii off-line: distribuire de CD-rom sau de soft-uri pe dischete

2.3. Servicii care nu sunt furnizate prin sisteme electronice de stocare si prelucrare a datelor:

- a) servicii de telefonie vocala;
- b) servicii de telefax/telex;
- c) servicii prestate via telefonie vocala sau telefax;
- d) consultarea unui medic prin telefon/telefax;
- e) consultarea unui avocat prin telefon/telefax;
- f) comercializare directa prin telefon/telefax.

3. Servicii care nu sunt furnizate “la solicitarea individuala a destinatarului serviciului”

Servicii furnizate prin transmiterea de date fara solicitare individuala, in scopul receptiei simultane de catre un numar nelimitat de destinatari individuali, transmisie punct multipunct:

- a) servicii de difuzare a programelor de televiziune, inclusiv servicii de difuzare a programelor de televiziune locala, la cerere, conform legislatiei in vigoare;
- b) servicii de difuzare a programelor de radio;
- c) teletext (televizat).

Lista organizatiilor europene de standardizare

Nr. crt.	Denumirea organizatiei	
1.	CEN	Comitetul European de Standardizare
2.	CENELEC	Comitetul European de Standardizare in Electrotehnica
3.	ETSI	Institutul European de Standardizare in Telecomunicatii

ORDIN comun nr. 732/2005/2/72
pentru aprobarea metodologiei referitoare la circuitul informatiilor la nivel
national, intre Compartimentul pentru schimb de informatii pentru
reglementari tehnice si autoritatile administratiei publice centrale si alte
autoritati cu functie de reglementare

Avand in vedere prevederile art. 14 din Hotararea Guvernului nr. 1016/ 2004 privind masurile pentru organizarea si realizarea schimbului de informatii in domeniul standardelor si reglementarilor tehnice precum si al regulilor referitoare la serviciile societatii informationale intre Romania si Statele membre ale Uniunii Europene, precum si Comisia Europeana,

In temeiul Hotararii Guvernului nr. 738/2003 privind organizarea si functionarea Ministerului Economiei si Comertului, cu modificarile si completarile ulterioare, al Hotararii Guvernului nr. 744/2003 privind organizarea si functionarea Ministerului Comunicatiilor si Tehnologiei Informatiei, cu modificarile si completarile ulterioare si al Hotararii Guvernului nr. 402/2004 privind organizarea si functionarea Ministerului Integrarii Europene cu modificarile si completarile ulterioare.

ministrul economiei si comertului, ministrul comunicatiilor si tehnologiei informatiei si ministrul integrarii europene emit prezentul ordin:

Art.1 – Se aproba metodologia referitoare la circuitul informatiilor la nivel national, intre Compartimentul pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice si autoritatile administratiei publice centrale si alte autoritati cu functie de reglementare denumite in continuare autoritati responsabile pentru elaborarea si promovarea proiectelor de reglementare tehnica, prevazuta in anexa nr.1.

Art.2 – Pentru comunicarea informatiilor de catre autoritatile responsabile pentru elaborarea si promovarea proiectelor de reglementare tehnica catre Compartimentul pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice, se utilizeaza formularul de notificare prevazut in anexa nr. 2.

Art.3 – Anexele 1 si 2 fac parte integranta din prezentul ordin.

Art.4 – Prezentul ordin se publica in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

METODOLOGIA

referitoare la circuitul informatiilor la nivel national, intre Compartimentul pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice si autoritatile administratiei publice centrale si alte autoritati cu functie de reglementare.

A. Comunicarea informatiilor aferente proiectelor de reglementari tehnice nationale catre Compartimentul pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice.

1. Autoritatea responsabila pentru elaborarea si promovarea proiectului de reglementare tehnica comunica Compartimentului pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice orice proiect de reglementare tehnica definit conform prevederilor art. 4 alin. (1) pct. 7 al Hotararii Guvernului nr. 1016/ 2004, intr-un stadiu avansat de elaborare, care presupune acordul tuturor institutiilor implicate, dar care sa permita in acelasi timp efectuarea unor modificari substantiale.

2. Proiectul de reglementare tehnica prevazut la pct.1 trebuie insotit de:

a) toate textele de acte normative la care se face referire in cuprinsul sau. Lipsa acestei documentatii atrage dupa sine suspendarea inceperii perioadei prevazute la art. 7 alin. (1) al Hotararii Guvernului nr. 1016/ 2004. In cazul in care aceste texte au fost deja comunicate Comisiei Europene cu ocazia unei notificari anterioare, este suficienta mentionarea numarului respectivei notificari;

b) o nota cuprinzand motivele care au impus elaborarea proiectului de reglementare tehnica precum si lista autoritatilor administratiei publice centrale si/sau autoritatilor responsabile pentru elaborarea si promovarea proiectelor de reglementare tehnica care au avizat favorabil textul;

c) formularul de notificare, prevazut la art. 2 al prezentului Ordin.

3. In situatia in care proiectul de reglementare tehnica vizeaza limitarea comercializarii sau utilizarii unei substante chimice, suplimentar fata de documentatia prevazuta la punctul 2, acesta trebuie insotit de documentatia prevazuta la art. 6 alin.(2), lit. a) din Hotararea Guvernului nr. 1016/2004.

4. In cazul in care la pct. 16 al formularului de notificare prevazut in Anexa nr.2 se raspunde afirmativ, procedura de comunicare a informatiilor se deruleaza conform prevederilor Acordului privind Barierele Tehnice in calea comertului sau Acordului privind aplicarea masurilor sanitare si fitosanitare, dupa caz.

5. Autoritatea responsabila pentru elaborarea si promovarea proiectului de reglementare tehnica comunica proiectul de reglementare tehnica si documentatia prevazuta la pct. 2 si 3 dupa caz catre Compartimentul pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice atat pe suport de hartie, cat si pe cale electronica.

6. Informatiile comunicate Compartimentului pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice in baza prevederilor prezentei metodologii nu sunt considerate confidentiale decat in cazul solicitarii explicite a autoritatii responsabile pentru elaborarea si promovarea proiectului de reglementare tehnica.

7. Compartimentul pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice comunica in cel mai scurt timp posibil autoritatilor responsabile pentru elaborarea si promovarea proiectelor de reglementari tehnice observatiile sau opiniile detaliate, dupa caz, formulate de catre Comisia

Europeana si Statele Membre ale Uniunii Europene in legatura cu proiectele de reglementari tehnice comunicate pentru analiza.

8. Autoritatile responsabile pentru elaborarea si promovarea proiectelor de reglementari tehnice au obligatia de a transmite Compartimentului pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice raspunsul lor cu privire la comentariile sau opiniile detaliate formulate de catre Comisia Europeana si Statele Membre ale Uniunii Europene, in cel mai scurt timp posibil, dar care sa nu depaseasca 10 zile de la primirea acestora.

9. In ceea ce priveste proiectele de reglementari referitoare la serviciile societatii informationale mecanismul de comunicare se realizeaza intre Compartimentul pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice si Ministerul Comunicatiilor si Tehnologiei Informatiei.

10. In cazul in care in termen de 3 luni de la comunicarea informatiilor catre Comisia Europeana, Compartimentul pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice nu primeste observatii sau opinii detaliate de la Statele Membre sau de la Comisia Europeana, Compartimentul pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice informeaza autoritatea responsabila pentru elaborarea si promovarea proiectului de reglementare tehnica, in cauza pentru ca aceasta sa continue demersul pentru adoptarea proiectului normativ.

11. In situatia prevazuta la pct.10, autoritatea responsabila pentru elaborarea si promovarea proiectului de reglementare tehnica trebuie sa introduca in textul final al acestuia, transmis la Monitorul Oficial al Romaniei pentru publicare, dupa partea dispozitiva, o prevedere care sa mentioneze faptul ca proiectul a fost supus procedurii de notificare, dupa modelul urmator: „Prezenta/prezentul...(se mentioneaza tipul actului normativ) a fost adoptat conform procedurii de notificare prevazute de directiva 98/34/CE a Parlamentului European si a Consiliului, publicata in Jurnalul Oficial L204 din 21 iulie 1998, privind procedura pentru schimb de informatii in domeniul standardelor si reglementarilor tehnice, amendata de Directiva 98/48/CE a Parlamentului European si a Consiliului, publicata in Jurnalul Oficial L217 din 5 august 1998”.

12. Ulterior publicarii in Monitorul Oficial, autoritatea responsabila pentru elaborarea si promovarea proiectului de reglementare tehnica transmite Compartimentului pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice, textul definitiv al proiectului de reglementare tehnica.

B. Comunicarea de catre Compartimentul pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice a informatiilor aferente proiectelor de reglementari tehnice elaborate de alte State Membre ale Uniunii Europene.

1. Compartimentul pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice primeste proiectele de reglementari tehnice elaborate de alte State Membre, de la Comisia Europeana si le transmite autoritatilor cu functie de reglementare din domeniu, in cel mai scurt timp, traduse in limba romana.
2. Proiectele de reglementare referitoare la serviciile societatii informationale, elaborate de alte State Membre si primite de la Comisia Europeana, sunt transmise de Compartimentul pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice Ministerului Comunicatiilor si Tehnologiei Informatiei.
3. In cazul in care autoritatile cu functie de reglementare au comentarii sau opinii detaliate cu privire la proiectul de reglementare tehnica, au obligatia de a le formula si a le transmite in cel mai scurt timp posibil, dar care sa nu depaseasca 10 zile de la primirea proiectului in conditiile stabilite la pct. 1 si 2.
4. Proiectele de reglementari tehnice primite de catre Compartimentul pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice de la Comisia Europeana sunt transmise, totodata, mediilor de afaceri interesate pentru consultare. Avand in vedere principiul transparentei, consultarile se realizeaza la un nivel cat mai larg posibil.
5. Compartimentul pentru schimb de informatii pentru reglementari tehnice, precum si autoritatile cu functie de reglementare trebuie sa intreprinda masurile ce se impun pentru respectarea termenelor prevazute la art. 7 alin. (1) din Hotararea Guvernului nr. 1016/ 2004.

Formular de notificare

Catre Comisia Europeana – Bruxelles

1. Cod special ⁽¹⁾
2. Romania
- 3A. Directia pentru Integrare Europeana si Negocieri – Ministerul Economiei si Comertului, Calea Victoriei, nr.152, Sector 1, Bucuresti, cod 010096
- 3B. Denumirea si adresa autoritatii cu functie de reglementare initiatore a proiectului de reglementare tehnica.....
4. Numarul notificarii alocat de Comisia Europeana ⁽²⁾.....
5. Titlul complet al proiectului de reglementare tehnica.....
6. Denumirea produsului si/sau serviciului caruia îi sunt aplicabile prevederile proiectului de reglementare tehnica
7. Numarul/ titlul actului respectiv ⁽³⁾.....
8. Descrierea pe scurt a continutului proiectului de reglementare tehnica – maximum 20 randuri
9. Descrierea succinta a motivatiei elaborarii proiectului de reglementare tehnica respectiv.....
10. Documente de referinta
 - a. Lista documentelor de baza ⁽⁴⁾
 - b. Numarul notificarii ⁽⁵⁾.....
 - c. Numarul notificarii ⁽⁶⁾.....

⁽¹⁾ Se completeaza de catre Comisia Europeana

⁽²⁾ Se completeaza de catre Comisia Europeana

⁽³⁾ Se completeaza in cazul in care procedura de notificare se realizeaza conform unui alt act normativ comunitar

⁽⁴⁾ Lista tuturor documentelor care sunt necesare pentru o buna intelegere a proiectului de reglementare tehnica notificat si care trebuie atasate proiectului respectiv. Aceasta lista trebuie sa cuprinda minimum documentele la care se face referire in proiectul de reglementare tehnica notificat

⁽⁵⁾ Se mentioneaza in cazul in care documentele de baza au insotit un alt proiect de reglementare tehnica in vederea notificarii

⁽⁶⁾ Se mentioneaza in cazul in care documentele de baza au fost deja notificate si au intrat in vigoare, iar Romania a transmis textul final

- d. Numarul notificarii ⁽⁷⁾
- e. Nu exista documente de baza ⁽⁸⁾
- f. Rezumat sau referinte la datele relevante referitoare la substanta, procesul sau produsul in cauza, inclusiv substituentii disponibili, atunci cand asemenea informatii exista, precum si o informare asupra efectelor anticipate ale masurilor referitoare la sanatatea publica, la protectia consumatorilor si a mediului, împreuna cu o analiza a evaluarii riscului, realizata conform principiilor generale de evaluare a riscului referitor la substante chimice existente sau, dupa caz substante noi, prevazute în legislatia în vigoare ⁽⁹⁾.
11. DA/NU ⁽¹⁰⁾
12. Motivele ⁽¹¹⁾
13. DA/NU ⁽¹²⁾
14. DA/NU ⁽¹³⁾
15. Informatii privind studiul de impact pot fi gasite la pagina ⁽¹⁴⁾
- Studiul de impact ⁽¹⁵⁾ este atasat

⁽⁷⁾ Se mentioneaza in cazul in care respectivul proiect de reglementare tehnica este re-notificat, conform prevederilor art. 6 alin.(2) lit.c) din Hotararea Guvernului nr. 1016/ 2004

⁽⁸⁾ Se mentioneaza in cazul in care nu exista documente de baza

⁽⁹⁾ Aceste documente se transmit in situatia in care proiectul are ca obiect limitarea comercializarii sau utilizarii unei substante chimice, a unui proces sau produs, care poate aduce prejudicii legate de sanatatea publica, de protectia consumatorilor sau a mediului, conform prevederilor art. 6 alin. (2) lit.a) din Hotararea Guvernului nr. 1016/ 2004

⁽¹⁰⁾ Se mentioneaza daca este utilizata sau nu clauza de urgenta

⁽¹¹⁾ Se mentioneaza in cazul in care la pct.11 s-a raspuns afirmativ

⁽¹²⁾ Se mentioneaza daca este utilizata sau nu clauza de confidentialitate.In mod normal informatiile furnizate sunt publice, dar daca se apeleaza la clauza de confidentialitate, se mentioneaza motivele invocarii acesteia

⁽¹³⁾ Se mentioneaza daca proiectul de reglementare tehnica vizeaza sau nu o masura fiscala conform prevederilor art. 4 alin. (1) pct. 6 lit.c) din Hotararea Guvernului nr. 1016/ 2004

⁽¹⁴⁾ Se mentioneaza numarul paginii. Aceasta casuta trebuie marcata si numarul paginii mentionat in cazul in care studiul de impact este inclus intr-un document de dimensiuni mai mari: ex. document de consultari

⁽¹⁵⁾ Aceasta casuta trebuie marcata in cazul in care studiul de impact este anexat ca document separat

16. TBT sau SPS

TBT

a) DA/NU ⁽¹⁶⁾

b) In cazul in care se specifica "NU", se bifeaza în casutele de mai jos corespunzator:

- Proiectul nu reprezinta o reglementare tehnica sau o procedura de evaluare a conformitatii în sensul Acordului privind Barierele Tehnice în calea comertului
- Proiectul este în conformitate cu un standard international
- Proiectul nu influenteaza în mod semnificativ schimburile comerciale internationale

SPS

a) DA/NU ⁽¹⁷⁾

b) In cazul in care se specifica "NU", se bifeaza în casutele de mai jos corespunzator:

- Proiectul nu reprezinta o masura sanitara sau fitosanitara în sensul Acordului privind aplicarea masurilor sanitare si fitosanitare
- Proiectul reprezinta transpunerea identica a unui standard international, ghid sau recomandare
- Proiectul nu influenteaza în mod semnificativ schimburile comerciale internationale

⁽¹⁶⁾ Se mentioneaza daca proiectul de reglementare tehnica va fi notificat în cadrul Acordului privind Barierele Tehnice în calea comertului

⁽¹⁷⁾ Se mentioneaza daca proiectul de reglementare tehnica va fi notificat în cadrul Acordului privind aplicarea masurilor sanitare si fitosanitare

**CODUL PRODUSELOR SI SERVICIILOR CARE TREBUIE
PRECIZATE IN FORMULARUL DE NOTIFICARE (PCT. 4),
CONFORM DIRECTIVEI 98/34**

B00 CONSTRUCTII

B10 Materiale de constructii

B20 Siguranta

B30 Mediu

C00A AGRICULTURA, PESCUIT SI PRODUSE ALIMENTARE

C10A Pescuit

C20A Agricultura, Vanatoare

C30A Servicii veterinare

C40A Pesticide si reziduuri de pesticide

C50A Produse alimentare

C60A Etichetare

C70A Contaminanti

C80A Aditivi, vitamine, minerale, arome

C90A Produse de ingrijire a animalelor si a animalelor de companie

CA0A Organisme modificate genetic

C00C PRODUSE CHIMICE

C10C Substante si preparate periculoase

C20C Gaze cu efect de sera sau care reduc stratul de ozon

C30C Metale grele

C40C Ingrasaminte chimice

C50C Detergenti si produse pentru curatenie

C00P PRODUSE FARMACEUTICE SI COSMETICE

C10P Produse farmaceutice

C20P Produse cosmetice

C30P Farmacopee

H00 ECHIPAMENTE PENTRU DIVERTISMENT

H10 Jocuri de noroc

H20 Echipamente sportive

H30 Jucarii

I00 MECANICA

I10 Metrologie

I20 Aparate sub presiune, aparate consumatoare de combustibil gazos si radiatoare

I30 Masini si aparate de ridicat

I40 Recipienti si Cisterne

N00E ENERGIE, MINERALE, LEMN

N10E Minerale, lemn, hartie

N20E Electricitate

N30E Gaz

N40E Produse petroliere

S00S SANATATE, ECHIPAMENTE MEDICALE

S10S Dispozitive medicale

S20S Termalism

S30S Terapie genetica

S00E MEDIU

S10S Ambalaje

S20S Deseuri

S30S Poluare

S40S Ingrasaminte organice, reziduuri de epurare

S50S Masuri de promovare a protectiei mediului

S60S Flora si fauna

S70S Substante periculoase

S80S Gaze cu efect de sera sau care reduc stratul de ozon

T00T TRANSPORT

T10T Transport aerian

T20T Transport maritim, fluvial si navigatia pe apele interioare

T30T Transport feroviar

T40T Transport urban si rutier

T50T Transportul substantelor periculoase

V00T TELECOMUNICATII

V10T Interfata radio

V20T Echipamente terminale

X00M MARFURI SI PRODUSE DIVERSE

X10M Metale pretioase

X20M Arme si munitii

X30M Textile si mobile

X40M Etichetare si publicitate

X50M Otel

SERV SERVICII 98/48 CE

SERV10 Semnatura electronica

SERV20 Comert electronic

SERV30 Media

SERV40 Nume de domenii

SERV50 Protectia vietii private

SERV60 Servicii conexe Internet-ului

Formularul de notificare în cadrul acordului TBT din cadrul OMC

1 – Partea semnatară a acordului care transmite notificarea (Romania)
2 – Organismul responsabil cu notificarea:
3 – Articolul în baza căruia este elaborată notificarea
4 – Produsele vizate
5 – Denumirea, numărul de pagini și limba/limbile în care se găsește textul notificat
6 – Conținut
7- Obiectivul urmărit și motivația
8 – Documente relevante
9 – Data prevăzută pentru adoptare: Data prevăzută pentru intrarea în vigoare:
10 – Data limită pentru prezentarea observațiilor: 60 de zile
11 - Instituția din România de unde se poate obține textul: Compartimentul pentru schimb de informații pentru reglementări tehnice din cadrul Direcției pentru Integrare Europeană și Negocieri a Ministerului Economiei și Comerțului

Situatie comparativa intre procedurile de notificare prevazute de Directiva 98/34/CE si de Acordul OMC

I. INTRODUCERE

In sistemul juridic comunitar, Directiva 98/34/CE reprezinta un instrument privilegiat in functionarea Pietei Interne. Ea a instituit un sistem de notificare care permite Statelor Membre si Comisiei Europene sa ia cunostinta de reglementarile nationale aflate in curs de elaborare si sa le controleze pentru a asigura compatibilitatea lor cu dreptul comunitar, in special cu principiile Tratatului instituind libera circulatie a marfurilor, serviciilor si persoanelor (ultimele doua aspecte in legatura cu notificarea masurilor referitoare la serviciile societatii informatinale). Instrument de transparenta si control, Directiva 98/34 este in acelasi timp un instrument important pentru identificarea necesitatilor de armonizare la nivel comunitar.

Acordul privind barierele tehnice in calea comertului este principalul instrument international adoptat in prezent in domeniul reglementarilor tehnice. Rezultatul aplicarii Acordului este ca reglementarile, standardele si procedurile de incercare si certificare nu creeza obstacole in calea comertului international. El a instituit o procedura de notificare care permite tuturor membrilor OMC sa ia cunostinta despre reglementarile tehnice si procedurile de evaluare a conformitatii avute in vedere de celelalte state.

Chiar daca au la baza acelasi principiu – prevenirea obstacolelor din calea comertului – tinand cont de contextele juridice diferite in care se inscriu, intre cele doua proceduri de notificare sunt diferite importante, mai ales in ceea ce priveste eficienta controlului si consecintele nerespectarii obligatiunilor asumate.

II. DEFINITII

1) Reglementarea tehnica si procedura de evaluare a conformitatii

Directiva prevede un sistem de notificare care obliga Statele Membre sa comunice imediat Comisiei orice proiect de reglementare tehnica (art. 8). Acordul OMC a instituit un sistem de notificare ce obliga partile semnatare sa notifice reglementarile tehnice aflate in stadiul de proiect (art.2.9), precum si procedurile preconizate de evaluare a conformitatii (art.5.6).

Definitia termenului „reglementare tehnica”, in sensul Directivei¹, a termenilor de „reglementare tehnica” si de „procedura de evaluare a conformitatii”, in sensul

¹ Conform art.1, par. 11, al Directivei 98/34/CE, modificata de Directiva 98/48/CE, prin «reglementare tehnica» se intelege „orice specificatie tehnica sau alte cerinte sau reguli cu privire la servicii, inclusiv dispozitiile administrative relevante, a caror respectare este obligatorie, *de jure* sau *de facto*, in cazul comercializarii, prestarii unui serviciu, stabilirii unui prestator de servicii sau utilizarii intr-un stat membru sau intr-o parte semnificativa a acestuia, precum si legile, reglementarile sau dispozitiile administrative ale statelor membre, cu exceptia celor mentionate la art. 10, care interzic fabricarea, importul, comercializarea sau utilizarea unui produs sau care interzic prestarea sau utilizarea unui serviciu sau stabilirea in calitate de prestator de servicii.”

Conform aceluasi articol, par.3 si 4, prin «specificatie tehnica» se intelege „o specificatie inclusa intr-un document care stabileste caracteristicile unui produs, cum ar fi nivelele de calitate, performanta, securitate sau dimensiunile, inclusiv cerintele care se aplica produsului cu privire la numele sub care acesta este comercializat, terminologia, simbolurile, incercarile si metodele de incercare, ambalarea, marcarea sau etichetarea si procedurile pentru evaluarea conformitatii.”. Termenul «specificatie tehnica» se aplica si metodelor si procedurilor de productie relative la produsele agricole, conf. art.38, par.1, al Tratatului, la produsele destinate alimentatiei umane si animaliere, la medicamente, asa cum sunt ele definite la art.1 al Directivei 65/65/CEE a Consiliului, precum si la metodele si procedurile de productie relative la alte produse, de indata ce acestea au o incidenta asupra caracteristicilor produselor anterior mentionate. Termenul «alta cerinta» denumeste „o cerinta, alta decat o specificatie tehnica, impusa unui produs din motive de protectie, mai ales a consumatorilor sau a mediului, si care face referire la ciclul de viata al produsului dupa punerea acestuia pe piata, precum si la conditiile de utilizare, de

Acordului², este, la prima vedere, similara. Totusi, notiunea de „reglementare tehnica” este in general mai larga in textul Directivei, decat in textul Acordului.

2) Domeniul de aplicare

Directiva include in definitia notiunii de „reglementare tehnica”, prevederile referitoare la serviciile societatii informatonale, care sunt obligatorii. Pe de alta parte, acordul TBT se aplica numai reglementarilor si procedurilor de evaluare a conformitatii produselor. Pe de alta parte, conf. art. 1.5 al Acordului, acesta nu se aplica masurilor sanitare si fitosanitare, asa cum sunt ele definite in anexa A a Acordului privind aplicarea masurilor sanitare si fitosanitare (Acordul SPS). Din contra, Directiva se aplica oricarei reglementari tehnice referitoare la orice produs, inclusiv masurilor sanitare si fitosanitare, excluse din campul de aplicare al Acordului.

3) Metode si proceduri de fabricatie

Notiunile de „reglementare tehnica” din cadrul Directivei si de „reglementare tehnica” din cadrul Acordului vizeaza metodele si procedurile de fabricatie privind produsele.

Totusi, Directiva stabileste o distinctie intre metodele si procedurile de fabricatie a produselor agricole si a produselor destinate consumului uman si animal, a medicamentelor si metodele si procedurile de fabricatie aplicabile altor produse. In ceea ce priveste prima categorie de produse, metodele si procedurile de fabricatie fac parte, *per se* din categoria „specificatiilor tehnice”. Din contra, in ceea ce priveste alte produse, numai metodele si procedurile de fabricatie care au o incidenta asupra caracteristicilor produselor intra in categoria „specificatii tehnice”.

Termenul de „reglementare tehnica” al Acordului include orice document care mentioneaza caracteristicile unui produs sau procedurile si metodele de fabricatie referitoare la acest produs.

4) Proceduri de evaluare a conformitatii

In cadrul Directivei, notiunea de „reglementare tehnica” include si procedurile de evaluare a conformitatii. O definitie a procedurii de evaluare a conformitatii nu este inclusa in Directiva, dar in ghidul de aplicare a acesteia se precizeaza ca procedurile de evaluare a conformitatii vizeaza procedurile utilizate pentru asigurarea conformitatii unui produs cu cerintele esentiale de securitate.

In cadrul Acordului, notiunea de „reglementare tehnica” nu include procedurile de evaluare a conformitatii. Totusi, aceste proceduri trebuie si ele notificate, conform Art. 5.6 al Acordului. Definitia „procedurii de evaluare a conformitatii”, in sensul Acordului, este similara cu cea anterior mentionata, specifica Directivei.

5) Interzicerea fabricarii, importului, comercializarii sau utilizarii

Conform Directivei, constituie de asemenea „reglementare tehnica”, «prevederile legislative si administrative elaborate de Statele membre care interzic fabricarea, importul, comercializarea sau utilizarea unui produs».

Acordul nu contine o referinta explicita la masurile de interzicere a productiei, importului, comercializarii sau utilizarii.

reciclare, de refolosire sau de eliminare, atunci cand aceste conditii pot influenta in mod semnificativ compozitia sau natura produsului, precum si comercializarea acestuia”.

² Conform anexei 1 a Acordului, un «reglementare tehnica» este „un document care mentioneaza caracteristicile unui produs sau procedeele si metodele de productie ale acestuia, inclusiv prevederile administrative care i se aplica si a caror respectare este obligatorie. El poate face referire, in parte sau in totalitate, la terminologie, simboluri, prevederi in materie de ambalaje, marcare sau etichetare pentru un produs, o procedura sau o metoda de productie date”

III. CRITERII PRIVIND NOTIFICAREA

Conform Directivei, orice reglementare tehnica referitoare la produse trebuie sa fie notificata. Singurele exceptii de la obligativitatea notificarii sunt cele mentionate la art. 10³. Directiva nu contine nici o regula de minimis. Ca urmare, orice reglementare tehnica este notificabil, oricare ar fi impactul asupra schimburilor intra-comunitare.

Pe de alta parte, Directiva prevede ca o masura, fie ea si conforma standardelor internationale relevante, de indata ce devine obligatorie, este susceptibila de a crea obstacole in calea comertului. In conformitate cu art.10, numai prevederile prin care Statele Membre isi indeplinesc angajamentele decurgand dintr-un acord international si care au ca efect adoptarea unor specificatii tehnice comune in intreaga Comunitate, nu trebuie sa fie notificate.

In schimb, Acordul prevede obligatia notificarii unui reglementare tehnica sau a unei proceduri de evaluare a conformitatii, numai daca sunt indeplinite urmatoarele doua conditii:

- nu exista standarde internationale relevante (in ceea ce priveste reglementarile tehnice), nici ghiduri sau recomandari relevante provenind de la un organism international din domeniul standardizarii (in ceea ce priveste procedurile de evaluare a conformitatii), sau prevederile tehnice ale unui proiect de reglementare tehnica sau ale unei proceduri de evaluare a conformitatii nu sunt conforme cu standardele internationale corespunzatoare sau cu prevederile din ghidurile sau recomandari relevante elaborate de un organism international cu activitate in domeniul standardizarii;
- reglementarea tehnica sau procedura de evaluare a conformitatii pot avea un impact notabil asupra comertului celorlalte State membre.

IV. REGLEMENTARILE ELABORATE DE AUTORITATILE LOCALE

O reglementare tehnica elaborata de o autoritate publica locala trebuie sa fie notificata in sensul Directivei. Conform prevederilor acesteia, pentru a se constitui in reglementare tehnica, o prevedere trebuie sa fie obligatorie pentru comercializarea sau utilizarea unui produs intr-un Stat membru sau **intr-o parte importanta a acestui Stat**. In acest sens a fost stabilita o lista de autoritati care au obligativitatea notificarii⁴.

Acordul prevede, de asemenea, conform art. 3 si 7, posibilitatea notificarii reglementarilor tehnice si procedurilor de evaluare a conformitatii, de catre autoritatile publice locale .

V. PROCEDURI

V.1. Termene

Directiva prevede, (art.9), termene foarte stricte intre comunicarea unui proiect de reglementare tehnica si adoptarea acestuia. Termenul initial de trei luni poate fi prelungit pana la sase luni, in cazul in care un Stat membru sau Comisia emite un aviz motivat. Termenul se prelungeste:

- (1) pana la 12 luni atunci cand Comisia intentioneaza sa propuna sau sa adopte o directiva, un regulament sau o decizie si constata ca proiectul de reglementare tehnica vizeaza un domeniu care este acoperit de propunerea de directiva, regulament sau decizie.
- (2) pana la 18 luni atunci cand Consiliul adopta o pozitie comuna, .

Directiva nu prevede nici un termen intre adoptarea unei reglementari tehnice si intrarea ei in vigoare. Singura prevedere relevanta in acest sens, este inclusa in art.8, alineatul 3 al Directivei, care prevede obligativitatea initiatorului de a face o noua notificare atunci cand

³ Conform art. 10 al Directivei, primul alineat: "Art. 8 si 9 nu se aplica prevederilor legislative si administrative a Statelor Membre sau acordurilor voluntare prin care acestea: - se conformeaza actelor comunitare restrictive care au ca efect adoptarea unor specificatii tehnice..., - isi indeplinesc angajamentele ce decurg dintr-un acord international care are ca efect adoptarea unor specificatii tehnice..."

⁴ Vezi JO C 23 din 27.1.2000, pag.3

proiectul de reglementare tehnica sufera modificari substantiale, cum ar fi diminuarea termenului prevazut initial de intrare in vigoare.

Acordul prevede, in art. 2.9.4 si 5.6.4, ca trebuie lasat un termen rezonabil altor membri OMC pentru a le permite sa isi prezinte observatiile; de asemenea, in art.2.12 si 5.9, se mentioneaza ca Statele membre OMC vor prevedea un interval rezonabil de timp intre publicarea reglementarilor tehnice sau a prevederilor referitoare la procedurile de evaluare a conformitatii si intrarea lor in vigoare.

Comitetul TBT a recomandat, in sensul celor anterior mentionate, un termen de minim 60 de zile pentru comentarii si a incurajat extinderea acestei perioade pana la 90 de zile. Perioada dintre momentul publicarii unui text si momentul intrarii acestuia in vigoare ar trebui sa fie de sase luni.

V.2. Reactii

In cadrul Directivei, Statele membre si Comisia pot emite reactii fata de proiectele notificate, sub forma de avize motivate. Observatiile sunt transmise atunci cand proiectul notificat, desi este conform dreptului comunitar, ridica probleme de interpretare sau necesita precizari privind modalitatea de aplicare.

Avizele motivate sunt trimise atunci cand proiectul este incompatibil cu principiile Tratatului CE referitor la libera circulatie a marfurilor (sau a serviciilor) sau atunci cand incalca prevederile unei directive, regulament sau decizii comunitare. Emiterea unui aviz motivat antreneaza prelungirea termenului de status quo si include, printre altele, obligatia pentru Statul membru vizat, de a informa Comisia asupra a ceea ce intentioneaza sa faca urmare primirii unui astfel de aviz.

In plus, Directiva prevede obligativitatea Statelor membre de a comunica textele definitive. Acest lucru permite Comisiei si altor State membre de a verifica daca statul care a facut notificarea a tinut cont de reactiile primite pe parcursul procedurii.

In cadrul Acordului, membrii pot doar sa trimita observatii asupra proiectelor notificate si sa solicite discutii pe marginea acestor observatii. Statul membru care a notificat trebuie sa tina cont de observatiile primite precum si de rezultatul discutiilor.

Acordul nu prevede obligatia de a comunica textele definitive. Totusi, el prevede faptul ca Statele membre publica sau permit accesul la reglementarile tehnice si la procedurile de evaluare a conformitatii adoptate.

V.3. Urgenta

Atat Directiva, cat si Acordul prevad proceduri specifice in situatii de urgenta. Directiva, prin prevederile art.9.7, permite adoptarea unei reglementari tehnice numai dupa notificarea proiectului si invocarea procedurii de urgenta; Comisia trebuie sa se pronunte asupra acesteia. In caz de acceptare a cererii de urgenta, termenele prevazute pentru status quo, prevazute la art. 9 al Directivei, nu se mai aplica.

Acordul, in functie de urgenta, permite, conf. art.2.10 si 5.7, eliminarea anumitor demersuri legate de procedura de notificare. Aceste demersuri sunt mentionate la art. 2.9 si 5.6.

Motivatii privind invocarea procedurii de urgenta sunt similare atat pentru Acord, cat si pentru Directiva. Totusi, prevederile Directivei par mai stricte, in sensul ca un Stat membru poate invoca urgenta numai in prezenta unei situatii **grave si imprevizibile**.

VI. CONSECINTE ALE NERESPECTARII OBLIGATIILOR

In conformitate cu jurisprudenta CJCE, nerespectarea obligatiei de notificare, la fel ca si neindeplinirea obligatiei de a respecta termenele de status quo prevazute de Directiva, atrag dupa sine **neopozabilitatea** reglementarii tehnice respective.

Incalcarea obligatiei de notificare, conform prevederilor Acordului, rezulta din responsabilitatea internationala a membrilor OMC.

Comunicarea interpretativa a Comisiei referitoare la accesul produselor pe pietele altor State Membre: aplicarea practica a recunoasterii reciproce (2003/C 265/02)

REZUMAT

Comisia a constatat ca un numar mare de operatori economici si autoritati nationale nu sunt familiarizate cu principiul recunoasterii reciproce in zona inter-comunitara a transferului de produse.

Intr-adevar, datorita faptului ca operatorii economici sunt interesati in principal sa castige un acces rapid pe piata nationala, ei deseori opteaza pentru adaptarea compozitiei produsului in serie la reglementarile nationale ale Statului Membru de destinatie, chiar daca acesta implica un acces mai costisitor pe aceasta piata. Pe de alta parte, confruntate cu un produs necunoscut care nu este in intregime conform cu reglementarile tehnice ale Statului Membru de destinatie, atitudinea predominanta a administratiilor nationale este aceea de nesiguranta. Aceasta nesiguranta se reflecta uneori intr-o precautie excesiva, conducand autoritatile la refuzul acceptarii de a introduce produsul pe piata sau conducand la o acceptare mai dificila a produsului pe piata lor.

Pentru a inlatura aceste probleme, Comisia a decis sa publice aceasta comunicare care subliniaza drepturile si obligatiile operatorilor economici si ale administratiilor nationale in situatiile in care trebuie aplicat principiul recunoasterii reciproce. Aceasta se doreste a fi un ghid practic care permite Statelor Membre si operatorilor economici se beneficieze de pe urma liberei circulatii a marfurilor in multe sectoare economice care nu au fost armonizate inca.

Aceasta comunicare clarifica faptul ca Statul Membru de destinatie a unui produs trebuie sa permita introducerea pe piata sa a unui produs fabricat legal si/sau care este comercializat intr-un alt Stat Membru sau in Turcia, sau care este fabricat legal intr-un Stat EFTA care este o parte contractanta a Acordului privind Zona Economica Europeana, cu conditia ca acest produs sa furnizeze un nivel echivalent de protectie in ceea ce priveste diferitele interese legitime care sunt implicate.

Recunoasterea reciproca nu este intotdeauna aplicabila in mod automat: ea poate fi influentata de dreptul Statului Membru de destinatie de a verifica echivalenta nivelului de protectie furnizat de produsul analizat, comparata cu nivelul de protectie furnizat de propriile sale reglementari nationale. Cand Statul Membru de destinatie isi exercita acest drept, el poate utiliza instrumentele practice propuse de aceasta comunicare pentru a examina echivalenta nivelului de protectie. Aceste instrumente definesc conditiile aplicabile exercitarii acestui drept pentru compensarea sa in mod corect cu dreptul fundamental al liberei circulatii a marfurilor.

In ciuda efectului direct al Articolelor 28 si 30 ale Tratatului CE, existenta unei reglementari tehnice nationale deseori descurajeaza operatorii economici si creaza nesiguranta in randul autoritatilor nationale. Datorita acestor motive, aceasta comunicare include unele sugestii care se adreseaza Statelor Membre pentru a incuraja aplicarea adecvata a principiului recunoasterii reciproce, in special includerea unei clauze de recunoastere reciproca in cadrul legilor Statelor Membre.

1. INTRODUCERE

1.1 Diversitatea produselor: Unul din atuurile Uniunii Europene

Una din caracteristicile pietei interne este insasi varietatea ampla a produselor care asigura un nivel inalt de protectie pentru consumatori si mediu. Aceasta varietate reprezinta atat o sursa de bunastare considerabila pentru consumatorii europeni cat si de competitivitate pentru companiile europene. Intr-adevar, extinderea Uniunii Europene, amplificarea comertului mondial si liberalizarea comertului intern, combinate cu progresul rapid al noilor tehnologii de fabricatie si distributie, semnifica faptul ca varietatea si complexitatea tehnica a produselor vor creste, fara indoiala, substantial in anii care urmeaza.

In ciuda progresului apartinand liberei circulatii a marfurilor pe care Comisia l-a observat in ultimii 15 ani, si in ciuda reglementarilor CE referitoare la securitatea produselor ⁽¹⁾, varietatea poate reprezenta inca o sursa de nesiguranta sau de alarma, atat pentru autoritatile nationale cat si pentru operatorii economici ⁽²⁾. Comisia a remarcat deja ca un numar mare de operatori economici si autoritati nationale nu cunosc exact pana la ce nivel pot avea acces pe piata unui alt Stat Membru produsele care nu sunt armonizate la nivel comunitar, fara ca acestea sa fie adaptate la reglementarile Statului Membru de destinatie ⁽³⁾.

Astfel, confruntate cu un produs care nu este armonizat la nivel comunitar si care nu corespunde reglementarilor tehnice ale Statului Membru de destinatie, autoritatile nationale si operatorii economici nu stiu deseori cum sa reactioneze. Foarte des, aceasta ignoranta are ca rezultat un refuz de a permite introducerea unui produs pe piata (sau retragerea sa de piata), obligand operatorul economic sa se abtina de la comercializarea produsului respectiv in interiorul aceluia Stat Membru. Rezultatul este acela ca nesiguranta poate actiona ca o bariera importanta in calea castigarii accesului pe piata Statului Membru de destinatie si a obtinerii de beneficii complete de pe urma oportunitatii furnizate de piata interna.

Scopul acestei comunicari: clarificarea drepturilor si obligatiilor

In aceste circumstante, Comisia considera ca este oportun sa reaminteasca principiile generale pe care ar trebui sa se bazeze operatorii economici si autoritatile nationale in rezolvarea unor aspecte practice ce pot aparea in urma evaluarii conformitatii produselor din EEA/Turcia cu reglementarile tehnice ale Statului Membru de destinatie ⁽⁴⁾.

Aceasta comunicare isi doreste sa insumeze drepturile pe care operatorii economici le pot extrage din legislatia comunitara, si in special din „recunoasterea reciproca” rezultate din Articolele 28 si 30 ale Tratatului CE ⁽⁵⁾, atunci cand acestia intampina dificultati in introducerea pe piata unui alt Stat Membru a unor produse din EEA/Turcia. De asemenea, ea poate servi si ca ghid pentru administratiile nationale cand acestea evalueaza gradul de echivalenta a protectiei pe care o pot furniza produsele din EEA/Turcia comparativ cu ceea ce este definit in cadrul legislatiei lor nationale (verificarea conformitatii produselor) ⁽⁶⁾.

Principiul recunoasterii reciproce joaca un rol important in functionarea pietei interne. Datorita lui, libera circulatie a marfurilor este posibila in absenta unei legislatii comunitare de armonizare. Conform acestui principiu, Statele Membre de destinatie nu pot interzice vanzarea pe teritoriul lor a produselor din EEA/Turcia, chiar daca produsul in cauza a fost fabricat in conformitate cu reglementari tehnice si de calitate diferite fata de cele care trebuie sa fie indeplinite de propriile lor produse. Singura exceptie la acest principiu este reprezentata de restrictiile impuse de Statul Membru de destinatie, cu conditia ca acestea sa fie justificate pe baza celor descrise in cadrul Articolului 30 al Tratatului CE, sau pe baza cerintelor primordiale de importanta publica generala recunoscute de jurisprudenta tribunalului.

Aceasta comunicare reitereaza conditiile care trebuie sa fie indeplinite pentru a aplica corect principiul recunoasterii reciproce. In mod special, ea examineaza compatibilitatea cu Articolele 28 si 30 din Tratatul CE a reglementarilor tehnice nationale care pot impiedica accesul pe piata unui alt Stat Membru a **produselor** din domeniile nearmonizate.

In temeiul acestei comunicari, reglementare tehnica inseamna o specificatie tehnica care defineste caracteristicile care se cer unui produs, cum ar fi compozitia sa (nivelul de calitate sau gradul de adecvare pentru utilizare, performanta, siguranta, dimensiuni, marcaje, simboluri, etc.), prezentarea sa (denumirea sub care produsul este comercializat, ambalajul sau, etichetarea sa) sau testarea si metodele de testare din cadrul structurii procedurilor de evaluare a conformitatii care sunt obligatorii, de fapt sau de drept, pentru a comercializa sau a utiliza produsul intr-un Stat Membru de destinatie.

Aceasta comunicare se refera numai la anumite masuri adoptate de Statul Membru de destinatie care, probabil, interzic accesul pe piata unui alt Stat Membru a unor anumite produse. In consecinta, aceasta comunicare nu trateaza:

- reglementarile nationale fiscale aplicabile produselor, care trebuie sa fie in conformitate cu alte prevederi ale dreptului comunitar;
- activitatile de supraveghere a pietei si reglementarile tehnice impuse de dreptul comunitar;
- acordurile de vanzare pentru produsele prescrise de masurile nationale din Statul Membru de destinatie, in special restrictii obligatorii referitoare la orele si locurile de vanzare, promotii de vanzari, reglementarii nationale referitoare la pret, etc. ⁽⁷⁾;
- dificultati in obtinerea accesului pe piata unui alt Stat Membru, atribuite in intregime persoanelor sau entitatilor private, si care nu decurg din atributiile cu care au fost investite de catre o autoritate publica.

Avand in vedere natura specifica a reglementarilor nationale aplicabile produselor, principiile acestei comunicari nu se aplica in mod necesar in alte domenii, cum ar fi libera circulatie a serviciilor, a capitalului si a persoanelor.

Tribunalul recunoaste ca, in absenta unor reglementari comunitare armonizate, Statele Membre au dreptul de a adopta **reglementari tehnice**.

Oricum, Statul Membru trebuie sa permita accesul liber pe piata sa a unui produs din EEA/Turcia, numai daca acesta furnizeaza un nivel echivalent de protectie in ceea ce priveste diferitele interese legitime ⁽⁸⁾ care sunt implicate. Datorita celor mentionate, acest principiu va fi numit de aici in continuare drept principiul „**recunoasterii reciproce**” ⁽⁹⁾.

Oricum, recunoasterea reciproca nu este intotdeauna aplicabila automat: ea poate fi conditionata de **dreptul Statului Membru de destinatie de a verifica** echivalenta nivelului de protectie furnizat de catre produsul analizat, comparativ cu cea furnizata de propriile sale reglementari nationale.

Comunicarea aminteste dreptul de recurs al operatorilor economici si ofera cateva **sugestii** in ceea ce priveste imbinarea corecta a dreptului fundamental al liberei circulatii a marfurilor cu dreptul de supraveghere a Statului Membru de destinatie.

2. TIPURI DE PRODUSE ACOPERITE DE ACEASTA COMUNICARE

Aceasta comunicare se aplica numai „**produselor din EEA/Turcia**”, adica produselor ⁽¹⁰⁾ care indeplinesc conditiile mentionate la punctele 2.1 si 2.2.

2.1 Produsele care nu sunt armonizate la nivel comunitar ⁽¹¹⁾

Aceasta comunicare nu se aplica produselor:

- care sunt acoperite de o autorizatie de comercializare care este valabila pe intreg teritoriul Comunitatii ⁽¹²⁾, sau
- care poarta marcajul CE in conformitate cu directivele comunitare, pentru acele aspecte care sunt armonizate la nivel comunitar ⁽¹³⁾, sau
- care sunt conforme cu, si a caror introducere pe piata este asigurata de, legislatia comunitara ⁽¹⁴⁾. De remarcat faptul ca uneori, legislatia comunitara prevede un sistem de autorizatii nationale bazate pe o examinare aprofundata efectuata de catre autoritatile competente ale unui Stat Membru. Din momentul in care autorizatia de comercializare este acordata de aceste autoritati, legislatia comunitara stipuleaza, in general, faptul ca autoritatile omologe ale celorlalte State Membre trebuie sa recunoasca aceasta autorizatie si sa acorde autorizatia lor nationala, exceptie facand anumite situatii extraordinare ⁽¹⁵⁾,
- carora, fiind in conformitate cu un standard european ale carui referinte au fost publicate de catre Comisie, li se aplica prezumtia de securitate prevazuta de catre Directiva referitoare la securitatea generala a produselor ⁽¹⁶⁾, pentru riscurile si categoriile de risc acoperite de standardele in cauza.

Aceasta comunicare priveste numai produsele sau anumite aspecte ale produselor pentru care se garanteaza libera circulatie intra-comunitara este asigurata de catre Articolele 28 si 30 ale Tratatului CE, ceea ce presupune ca domeniul in cauza nu face subiectul unei reglementari comunitare ⁽¹⁷⁾.

2.2 Produsele fabricate legal si/sau comercializate intr-un alt Stat Membru sau in Turcia, sau fabricate legal intr-un Stat EFTA care este o parte contractanta a Acordului referitor la Zona Economica Europeana.

- Daca un produs este fabricat intr-un alt Stat Membru, in Turcia ⁽¹⁸⁾, sau intr-un Stat EFTA care este o parte contractanta a Acordului referitor la Zona Economica Europeana ⁽¹⁹⁾, in conformitate cu regulile si metodele de fabricatie acceptate de acestia ⁽²⁰⁾, se considera ca produsul este fabricat legal. Deci sunt acoperite nu numai produsele care sunt fabricate in conformitate cu orice reglementare tehnica prevazuta in Statul Membru de fabricatie dar, de asemenea si produse care nu incalca nici o alta reglementare nationala. De asemenea, este evident faptul ca un produs este fabricat in mod legal atunci cand nu exista reglementari tehnice nationale specifice sau alte tipuri de reglementari, prevazute de catre autoritati, aplicabile acestui tip de produs. In ceea ce priveste produsele destinate consumatorilor (sau care pot fi folosite de consumatori), acestea sunt introduse pe piata Comunitatii cu respectarea cerintelor si criteriilor de securitate prevazute de Directiva referitoare la securitatea generala a produselor.

- Aceasta comunicare se aplica in egala masura produselor legal comercializate intr-un alt Stat Membru ⁽²¹⁾ sau in Turcia.

In sensul acestei comunicari, „Tara de origine” inseamna:

- un alt Stat Membru sau Turcia, cu conditia ca produsul sa fie legal comercializat sau fabricat pe teritoriul lor
- un Stat EFTA care este o parte contractanta a Acordului referitor la Zona Economica Europeana, cu conditia ca produsul sa fie legal fabricat pe teritoriul acestuia.

In orice caz, Directiva referitoare la securitatea generala a produselor prevede ca responsabilitatea pentru asigurarea faptului ca produsele introduse pe piata sunt sigure, revine operatorului economic. In conformitate cu definitia UE , un produs este sigur atunci cand, in conditii de utilizare normale sau , previzibile, incluzand durata de viata si, unde este cazul, functionarea, instalarea si intretinerea, nu prezinta nici un risc sau prezinta doar riscurile minime compatibile cu utilizarea produsului, considerate acceptabile din punct de vedere al asigurarii unui inalt nivel de protectie pentru sanatatea si securitatea persoanelor ⁽²²⁾.

3 IMPACTUL RESTRICTIV AL REGLEMENTARILOR TEHNICE ASUPRA ACCESULUI UNUI PRODUS PE PIATA UNUI STAT MEMBRU DE DESTINATIE

De fapt, una din cele mai frecvente bariere in calea comertului intra-comunitar cu produse din EEA/Turcia este cea a aplicarii reglementarilor tehnice pentru aceste produse, chiar daca aceste reglementari se aplica atat produselor interne cat si celor din EEA/Turcia ⁽²³⁾. In practica, problemele referitoare la aplicarea principiului recunoasterii reciproce apar, in special, atunci cand un operator economic care se decide sa comercializeze un produs se confrunta cu problema impunerii de catre Statul Membru de destinatie, a propriilor sale reglementari tehnice asupra produsului in cauza.

Astfel de reglementari pot obliga operatorul economic sa retraga produsele din EEA/Turcia de pe piata Statului Membru de destinatie ⁽²⁴⁾. De asemenea, se poate ca acestea sa oblige operatorul economic sa adapteze produsele din EEA/Turcia, in functie de Statul Membru de destinatie. Aceasta situatie va da nastere unor costuri aditionale suportate de operatorul economic. Chiar si in cazul in care aceste costuri aditionale sunt suportate de consumatori, numai perspectiva de a trebui sa creasca aceste costuri constituie o bariera pentru operatori, aceasta fiind susceptibila de a-i descuraja sa introduca produsul pe piata Statului Membru in cauza ⁽²⁵⁾.

O reglementare tehnica impusa de un Stat Membru de destinatie care preia un standard national ⁽²⁶⁾ sau face ca un standard national sa devina obligatoriu este susceptibila , in mod deosebit, de a constitui o bariera in calea liberei circulatii a produselor, daca aceasta nu contine nici o prevedere referitoare la abordari tehnice alternative care asigura un nivel echivalent de protectie, chiar si in cazul in care aceasta reglementare se aplica tuturor produselor comercializate pe teritoriul sau, inclusiv produselor din EEA/Turcia ⁽²⁷⁾.

De asemenea, o reglementare tehnica foarte precisa si excesiv de detaliata poate constitui, in mod special, o bariera in calea liberei circulatii a produselor, chiar si in cazul in care aceasta reglementare se aplica tuturor produselor comercializate pe teritoriul sau, inclusiv produselor din EEA/Turcia ⁽²⁸⁾.

Unele exemple in acest sens se refera la reglementarile tehnice privind :

- compozitia produsului ⁽²⁹⁾, nivelul sau de calitate ⁽³⁰⁾, siguranta sa ⁽³¹⁾, dimensiunile sale ⁽³²⁾;

- prezentarea produsului, denumirea sub care este vandut ⁽³³⁾, ambalajul sau ⁽³⁴⁾, etichetarea sa ⁽³⁵⁾.

Oricum, reglementarile tehnice din Statul Membru de destinatie a produsului nu pot cere ca produsele din EEA/Turcia sa satisfaca literalmente si exact aceleasi prevederi sau caracteristici tehnice recomandate pentru produsele fabricate in Statul Membru de destinatie daca aceste produse din EEA/Turcia asigura un nivel de protectie echivalent, mai ales in ceea ce priveste sanatatea si viata consumatorilor care le utilizeaza sau le consuma ⁽³⁶⁾.

De aici rezulta obligativitatea ca, atunci cand autoritatile de supraveghere ale Statului Membru de destinatie a produsului isi exercita dreptul de a verifica conformitatea unui produs din EEA/Turcia cu propriile lor reglementari tehnice, ele sa examineze in ce masura produsul asigura un nivel de protectie echivalent.

4 SUPRAVEGHEREA EFECTUATA DE CATRE STATUL MEMBRU DE DESTINATIE

Un principiu esential al legislatiei comunitare este acela conform caruia un produs din EEA/Turcia se bucura de acelasi drept fundamental de libera circulatie a produselor, garantat de Tratatul CE, exceptie facand situatia in care Statul Membru de destinatie a luat o decizie motivata de refuz, bazata pe reglementari tehnice proportionale ⁽³⁷⁾.

Dreptul fundamental al liberei circulatii a produselor nu reprezinta un drept absolut: recunoasterea reciproca este supusa dreptului Statului Membru de destinatie de a verifica echivalenta nivelului de protectie asigurat de produsul pe care il examineaza, comparativ cu nivelul de protectie prevazut prin propriile sale reglementari nationale.

Aceasta supraveghere trebuie sa fie bazata pe criterii obiective si nediscriminatorii care sunt in prealabil cunoscute, astfel incat exercitarea controlului autoritatii nationale sa nu fie arbitrara.

In consecinta, criteriile ar trebui sa fie publicate sau sa poata fi foarte usor accesibile. In orice caz, supravegherea ar trebui sa fie exercitata intotdeauna in cadrul unei proceduri care sa fie cat mai scurta, mai eficienta si mai putin costisitoare posibil. In principiu, nu poate exista un control sistematic in Statul Membru de destinatie inainte de introducerea produsului pe piata. In consecinta, ca regula generala, Statul Membru de destinatie poate doar sa examineze conformitatea unui produs din EEA/Turcia cu propriile sale reglementari tehnice, ca parte a unei inspectii apartinand activitatilor sale de monitorizare a pietei, dupa introducerea produsului pe piata nationala. Oricum, o procedura de autorizare anterioara introducerii produsului pe piata nationala a Statului Membru de destinatie poate fi justificata numai in conditii foarte stricte ⁽³⁸⁾.

Astfel, principiile acestei comunicari trebuie sa fie aplicate mutatis mutandis, in cadrul procedurii de autorizare anterioare introducerii produsului pe piata nationala a Statului Membru de destinatie.

Comisia considera ca, pentru a respecta Articolele 28 si 30 ale Tratatului CE, evaluarea conformitatii unui produs din EEA/Turcia in lumina legislatiei Statului Membru de destinatie, ar trebui sa ia in considerare urmatoarele elemente. Acestea sunt divizate in etape:

4.1. Prima etapa: obtinerea datelor necesare

Cand autoritatea competenta a Statului Membru de destinatie supune un produs din EEA/Turcia unei evaluari a conformitatii acestuia cu propriile sale reglementari tehnice, ar fi

logic ca aceasta sa contacteze mai intai operatorul economic care este in masura sa furnizeze informatiile necesare intr-o perioada de timp rezonabila ⁽³⁹⁾. Pe baza unor intrebari clare si precise, operatorul economic va putea sa furnizeze informatii tehnice relevante si, unde este cazul, o mostra a produsului in cauza. Pe baza experientei sale in legatura cu reclamatiiile si incalcarile legii, Comisia considera ca un termen limita de 20 zile lucratoare este rezonabil.

De asemenea, autoritatea competenta a Statului Membru de destinatie are dreptul sa obtina informatii mai ample referitoare la conformitatea produsului din EEA/Turcia cu reglementarile Statelor Membre de origine. Mai clar:

- Daca operatorul economic are dovada conformitatii (cum ar fi o confirmare scrisa din partea autoritatii competente a Statului Membru de origine ⁽⁴⁰⁾), Comisia este de parere ca ar fi util ca aceasta dovada sa fie trimisa autoritatii competente a Statului Membru de destinatie.
- De asemenea, ar fi util daca operatorul economic ar furniza referintele prevederilor legale aplicabile in Statul Membru de origine.

Comisia considera ca solicitarea de informatii de catre autoritatea competenta a Statului Membru de destinatie si/sau evaluarea produsului de catre autoritatea competenta nu pot avea ca efect suspendarea comercializarii produsului din EEA/Turcia pe teritoriul Statului Membru de destinatie in asteptarea deciziei motivate efectuata de autoritatea competenta in cauza ⁽⁴¹⁾ referitoare la aceasta comercializare, exceptie facand situatia in care se adopta o masura de urgenta ca urmare a unei alerte, dupa cum este prevazut in Directiva 2001/95/CE sau in Reglementarea 178/2002.

Autoritatea competenta a Statului Membru de destinatie poate solicita o traducere a acestor documente atunci cand este cazul. De asemenea, ar fi prea excesiv ca un Stat Membru sa solicite ca o traducere sa fie legalizata sau autentificata de o autoritate consulara sau administrativa ⁽⁴²⁾, sau sa impuna un termen limita extrem de scurt pentru furnizarea unei astfel de traduceri, cu exceptia unor circumstante speciale. De asemenea, Comisia considera ca autoritatea competenta a Statului Membru de destinatie trebuie sa mentioneze acele parti ale documentului care trebuie traduse. De asemenea, autoritatea ar trebui sa evite sa solicite traduceri atunci cand documentele in cauza sunt disponibile intr-o alta limba pe care autoritatea o poate intelege.

Autoritatea competenta a Statului Membru de destinatie are dreptul sa preleveze una sau, daca este necesar, cateva mostre ale produsului pentru a examina conformitatea acestuia cu reglementarile sale ⁽⁴³⁾. Numarul de mostre trebuie sa fie proportional cu riscul potential pe care il poate prezenta produsul.

In orice caz, autoritatea competenta a Statului Membru de destinatie nu poate duplica controalele care au fost deja efectuate in contextul altor proceduri, fie in acelasi Stat sau in alt Stat Membru ⁽⁴⁴⁾.

Jurisprudenta Tribunalului solicita sa se ia in considerare urmatoarele:

- verificarile efectuate de o autoritate competenta in Statul Membru de origine ⁽⁴⁵⁾;
- analizele tehnice sau stiintifice sau testele de laborator care au fost deja efectuate intr-o Tara de origine ⁽⁴⁶⁾. Comisia este de parere ca singurul motiv valabil pentru refuzarea luarii in considerare a testelor efectuate si a certificatelor garantate de un organism de inspectie sau de certificare cu sediul legal intr-un Stat Membru de origine ar fi acela ca organismul respectiv nu furnizeaza garantii adecvate si satisfacatoare in ceea ce priveste abilitatea

tehnica, profesionalismul si independenta sa. Comisia considera ca organismele de certificare care sunt aprobate pe baza criteriilor din seria de standarde EN 45000 furnizeaza garantii adecvate si satisfacatoare in ceea ce priveste abilitatea tehnica, profesionalismul si independenta lor. Rezulta deci, ca rezultatele testelor efectuate in Statul Membru de origine, de catre un organism acreditat, pe baza unor specificatii tehnice de testare care asigura nivelul solicitat in Statul Membru de destinatie, trebuie sa fie acceptate de Statul Membru de destinatie. Acest Stat nu poate sa puna la indoiala rezultatele testelor, datorita unei deficiente de capacitate tehnica sau profesionala, sau datorita lipsei de independenta a organismului. Totodata trebuie sa fie acceptate si alte abordari care sa permita verificarea si atestarea de o maniera convenabila si satisfacatoare a competentei si independentei organismelor de certificare.

Dovezile privind controalele si/sau rapoartele tehnice sau stiintifice pot fi obtinute de la operatorul economic in cauza ⁽⁴⁷⁾ sau, dupa caz, de la autoritatea competenta din Statul Membru de origine ⁽⁴⁸⁾.

Statul Membru de destinatie va avea dreptul sa ceara teste suplimentare numai cand toate conditiile urmatoare au fost indeplinite:

- aceste teste nu au fost efectuate inca sau nu au fost efectuate de un organism care furnizeaza garantii echivalente cu cele care se cer pentru organismele nationale ⁽⁴⁹⁾;
- acest tip de teste este impus si produselor nationale;
- aceste teste sunt necesare pentru a furniza autoritatii competente informatiile cerute pentru evaluarea nivelului de protectie care este conferit de produs ⁽⁵⁰⁾.

Statul Membru de destinatie poate efectua intotdeauna teste suplimentare, dar aceste se vor face pe cheltuiala sa ⁽⁵¹⁾.

4.2. Etapa a doua: Verificarea echivalentei nivelelor de protectie

4.2.1. Recunoasterea conformitatii produsului cu reglementarile unui Stat Membru de origine

Cand autoritatea competenta a Statului Membru de destinatie afla ca produsul din EEA Turcia respecta reglementarile unuia sau mai multor State de origine, aceasta poate cunoaste uneori, gratie cooperarii administrative dintre Statele Membre, nivelul minim de protectie prevazut de legislatia Statului sau Statelor in cauza. Daca acest nivel este echivalent cu cel din Statul Membru de destinatie, nu este necesara o examinare mai detaliata a produsului. Supus verificarilor ocazionale pe care Statul Membru de destinatie le poate efectua pe piata, acest produs va continua sa fie comercializat in Statul Membru de destinatie, fara nici un fel de alta actiune ulterioara din partea operatorului economic referitoare la evaluarea conformitatii in Statul Membru de destinatie.

Nivelul protectiei legislatiei unui Stat de origine poate fi util in evaluarea conformitatii produsului din EEA/Turcia cu reglementarile Statului Membru de destinatie, dar acesta nu este, cu siguranta, elementul decisiv in desprinderea unor concluzii referitoare la nivelul de protectie furnizat de produs. Intr-adevar, este posibil ca fabricantul produsului sa opteze pentru un nivel de calitate mai inalt decat cel cerut in Statul Membru de origine.

4.2.2. Identificarea reglementarilor tehnice aplicabile produsului

Pe baza informatiilor obtinute referitoare la produsul din EEA/Turcia in cauza, autoritatea competenta a Statului Membru de destinatie poate examina daca si in ce masura trebuie sa i se aplice produsului in cauza reglementarile sale tehnice nationale.

Cand Statul Membru de destinatie nu are reglementari tehnice pentru comercializarea pe teritoriul sau a produselor din EEA/Turcia, in principiu nu se va restrictiona comercializarea unui produs. La fel se va proceda si pentru produsele simple sau bine-cunoscute care nu implica nici un risc, in conditii normale de utilizare, pentru sanatate sau siguranta.

In absenta unei reglementari tehnice specifice in Statul Membru de destinatie, acesta poate restrictiona comercializarea produsului in cazul in care apar probleme legate de securitatea sa, in conformitate cu Directiva referitoare la securitatea generala a produselor sau cu Reglementarea 178/2002 cu conditia, desigur, sa fie respectate prevederile acestor reglementari.

Cand Statul Membru de destinatie prevede reglementari tehnice pentru comercializarea pe teritoriul sau a produselor din EEA/Turcia, autoritatea competenta ar trebui sa examineze documentatia referitoare la produs si, daca este necesar, produsul insusi, in lumina acelorasi reglementari. Aceasta examinare face posibila determinarea reglementarilor tehnice cu care produsul din EEA/Turcia nu este conform, facilitand astfel exercitarea dreptului de supraveghere a produsului in cauza.

4.2.3. Proportionalitatea aplicarii reglementarilor tehnice ale Statului Membru de destinatie

Reglementarile tehnice cu care produsul din EEA/Turcia in cauza nu este conform, vor constitui baza examinarii proportionalitatii aplicarii acestor reglementari in situatia in cauza.

Ar trebui subliniat faptul ca, in domeniul nearmonizat, si avand in vedere Tratatul deci principiul proportionalitatii, Statele Membre sunt libere sa determine nivelul de protectie pe care ele il considera adecvat pentru protejarea obiectivelor legitime, cum ar fi sanatatea publica, consumatorii, mediul, ordinea publica, siguranta drumurilor, etc. ⁽⁵²⁾.

In general, un nivel de protectie este stabilit pe baza unei evaluari de risc ⁽⁵³⁾ si prin diferite metode, in special prin reglementari tehnice.

Autoritatea competenta are dreptul sa aplice reglementarea sa tehnica unui produs din EEA/Turcia numai cand la urmatoarele doua intrebari raspunsurile sunt afirmative:

- Reglementarea tehnica insasi urmareste satisfacerea unuia din obiectivele de interes general care sunt recunoscute in dreptul comunitar?
- Aplicarea acestei reglementari va garanta realizarea obiectivului dorit si nu va depasi ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv?

Pentru ca o reglementare tehnica care se aplica unui produs sa fie proportionala, aceasta trebuie sa fie si necesara si adecvata:

(a) Necesitatea aplicarii reglementarii tehnice: aplicarea reglementarii tehnice unui produs din EEA/Turcia trebuie sa se bazeze, in primul rand, pe caracteristici tehnice sau stiintifice relevante ⁽⁵⁴⁾. In al doilea rand, reglementarea trebuie sa fie necesara pentru protectia unuia sau

mai multor din obiectivele recunoscute de Tratat sau de jurisprudența Tribunalului ca fiind legitime ⁽⁵⁵⁾.

Exemplu: Statul Membru de destinație interzice comercializarea pâinii în care conținutul de sare al drojdiei depășește limita maximă de 2 %. În cazul în care Statul Membru nu are o justificare științifică pentru această cerință bazată pe protecția sănătății consumatorilor, o astfel de cerință nu poate fi aplicată produselor din EEA/Turcia.

(b) Caracterul adecvat al aplicării reglementării tehnice: aplicarea unei reglementări tehnice va fi considerată ca neadecvată dacă cerințele pe care trebuie să le protejeze pot fi protejate la fel de eficient prin măsuri mai puțin restrictive ale comerțului inter-comunitar. În acest context, este necesar să se evalueze protecția furnizată de măsurile alternative ⁽⁵⁶⁾.

Exemplu: Statul Membru de destinație prevede reglementări tehnice în conformitate cu care graul arnaut poate fi utilizat pentru a face paste uscate. Vânzarea de paste produse din graul obișnuit sau dintr-un amestec de graul obișnuit și graul arnaut este interzisă. Scopul acestei reglementări este de a proteja consumatorii, asigurând un comerț loial. Acest obiectiv poate fi îndeplinit într-un mod care este mai puțin restrictiv în ceea ce privește comerțul inter-comunitar cu astfel de paste, printr-o etichetare adecvată sau prin furnizarea unui nume specific pentru acest tip de produs.

În consecință, atunci când examinează un produs din EEA/Turcia, autoritatea competentă este obligată să elimine, din proprie inițiativă, orice reglementări tehnice care nu sunt proporționale în lumina unuia din obiectivele imperative recunoscute de Curtea de Justiție ca fiind cerințe obligatorii sau care sunt menționate la Articolul 30 din Tratatul CE.

Este de subliniat faptul că decizia de a nu aplica unui produs din EEA/Turcia aceste reglementări tehnice disproporționale reprezintă o decizie impusă în dreptul comunitar care, în orice situație, are prioritate față de legea națională.

Mai mult, reglementările naționale nu pot cere produselor din EEA/Turcia să satisfacă literalmente și exact aceleași prevederi sau caracteristici tehnice care sunt prevăzute pentru produsele fabricate în Statul Membru de destinație, atunci când aceste produse îndeplinesc același nivel de protecție ⁽⁵⁷⁾.

Concluziile analizei privind posibilă aplicare a unei reglementări tehnice pentru un produs din EEA/Turcia pot conduce la tratarea în mod diferit, chiar mai severă a produselor autohtone, față de produsul din EEA/Turcia. Când se evaluează conformitatea unui produs din EEA/Turcia, autoritatea competentă nu poate privi un astfel de tratament diferit ca fiind un factor decisiv.

În final, este posibil ca Statul Membru de destinație să fi ales un sistem de protecție diferit față de cel adoptat de Statul Membru de origine. Această diferență nu are nici un fel de impact asupra evaluării necesității și proporționalității reglementărilor tehnice din Statul Membru de destinație. Acestea trebuie să fie evaluate numai în lumina obiectivelor urmărite de autoritățile naționale ale Statului Membru de destinație și în lumina nivelului de protecție pe care aceste reglementări le garantează ⁽⁵⁸⁾.

4.3. A treia etapă: rezultatele evaluării și comunicarea acestora aplicantului

Când Statul Membru de destinație a evaluat produsul din EEA/Turcia în cauză, rezultatele acestei evaluări – pozitive sau negative – trebuie să fie comunicate cât mai curând posibil ⁽⁵⁹⁾ operatorului economic în cauză.

Comisia considera ca autoritatea competenta ar trebui sa informeze operatorul economic asupra tuturor aspectelor, nu numai in cazul unei evaluari negative, dar si in cazul unei evaluari pozitive. O evaluare pozitiva confirma faptul ca un produs din EEA/Turcia poate fi comercializat in mod legal in Statul Membru de destinatie.

Restrictia de comercializare care poate aparea datorita unei evaluari negative este, in principiu, o masura care are un efect echivalent celui de restrictie cantitativa la import, interzis de Articolul 28 al Tratatului CE.

Statului Membru care pretinde ca are un motiv care justifica o restrictie asupra liberei circulatii a marfurilor, ii revine obligatia de a demonstra existenta unui motiv de interes public, necesitatea restrictiei in cauza si proportionalitatea restrictiei in raport cu obiectivul urmarit⁽⁶⁰⁾.

Unul din principiile generale ale dreptului comunitar este acela ca fiecare trebuie sa aiba dreptul la o cale de atac legala efectiva, in cadrul tribunalelor nationale, impotriva deciziilor nationale care incalca un drept recunoscut de Tratat sau de dreptul comunitar derivat. Acest principiu implica faptul ca partile in cauza pot obtine informatii de la administratie referitoare la fundamentul legal al unor astfel de decizii, inainte de a se inainta orice fel de recurs legal⁽⁶¹⁾.

In afara masurilor care pot fi luate in cadrul Directivei referitoare la securitatea generala a produselor, Comisia considera ca autoritatea competenta a Statului Membru de destinatie care este de parere ca unui produs din EEA/Turcia ar trebui sa i se refuze accesul pe piata sa, ar trebui, in orice caz:

- sa informeze in scris producatorul sau distribuitorul cu privire la acele elemente ale reglementarilor sale tehnice nationale care, in opinia sa, impiedica comercializarea produsului in cauza in Statul Membru de destinatie;
- sa demonstreze operatorului economic implicat, pe baza tuturor elementelor stiintifice relevante care sunt la dispozitia Statului Membru de destinatie, din ce motive de interes general, aceste elemente ale reglementarii tehnice, trebuie impuse produsului in cauza si din ce motive nu sunt acceptabile masuri mai putin restrictive;
- apoi sa invite operatorul economic sa depuna orice fel de observatii intr-o perioada rezonabila de timp (cam 20 zile lucratoare), inainte de a intreprinde vreo masura individuala referitoare la restrictionarea comercializarii produsului sau;
- sa ia in considerare corect aceste observatii, in vederea motivarii deciziei finale;
- odata ce a fost luata masura individuala de a restrictiona comercializarea produsului, sa notifice aceasta decizie recenta operatorului economic implicat, mentionand metodele de atac care ii stau la dispozitie;
- sa notifice Comisiei aceasta decizie, ca urmare a Articolului 7 din Directiva 92/59/EEC referitoare la securitatea generala a produselor (si, de la 15 ianuarie 2004, ca urmare a Articolului 11 sau 12 din Directiva 2001/95/CE referitoare la securitatea generala a produselor), sau ca urmare a Articolului 50 al Reglementarii 178/2002 care stabileste principiile si cerintele generale in legislatia alimentara.
- sau, atunci cand aceste articole nu se aplica, sa informeze Comisia vizavi de aceasta decizie, in baza Deciziei nr. 3052/95/CE a Parlamentului European si a Consiliului care

institue o procedura pentru schimbul de informatii referitor la masurile nationale care deroga din principiul liberei circulatii a marfurilor din cadrul Comunitatii.

5 METODE DE RECURS CARE SUNT DISPONIBILE OPERATORULUI ECONOMIC

5.1 Aplicabilitatea directa a Articolelor 28 si 30 ale Tratatului CE

Prevederile Articolelor 28 si 30 ale Tratatului CE primeaza asupra tuturor masurilor nationale contrare ⁽⁶²⁾.

In consecinta, in cazul in care exista prevederi ale legii nationale care sunt incompatibile cu Articolele 28 si 30 ale Tratatului CE, tribunalele si administratiile nationale sunt obligate sa garanteze efectul total al dreptului comunitar prin eliminarea, din proprie initiativa, a prevederilor conflictuale ale legii nationale ⁽⁶³⁾.

In plus, sanctiunile, penale sau nu, rezultate din masuri restrictive nationale care au fost recunoscute ca fiind contrare dreptului comunitar, sunt la fel de incompatibile cu legea comunitara ca restrictiile in sine ⁽⁶⁴⁾.

Astfel, un tribunal national caruia i se cere sa aplice articolele 28-30 ale Tratatului CE, in limitele jurisdicției sale, are datoria sa asigure un efect total al acelor prevederi si, daca este cazul, sa refuze din proprie initiativa sa aplice orice prevedere contrara a legislatiei nationale, chiar ulterioara, fara a fi necesar ca tribunalul sa solicite sau sa astepte abrogarea prealabila a unei astfel de prevederi prin mijloace legale sau constitutionale ⁽⁶⁵⁾.

Unde este cazul, tribunalele nationale pot solicita Curtii de Justitie sa acorde o audiere preliminara referitoare la interpretarea Articolelor 28 si 30 din Tratatul CE, in conformitate cu Articolul 234 al acestui Tratat.

5.2 Contestarea unui refuz din partea autoritatii competente a Statului Membru de destinatie

O decizie negativa luata de Statul Membru de destinatie referitoare la accesul pe piata sa a unui produs din EEA/Turcia poate constitui, in principiu, o masura care are ca efect echivalent restrictia cantitativa la import, interzisa de Articolul 28 al Tratatului CE. Astfel, operatorul economic poate contesta intotdeauna, in cadrul legii nationale, o decizie negativa luata impotriva sa.

In recursurile inaintate tribunalelor nationale, aceste tribunale trebuie sa aplice Articolele 28 si 30 ale Tratatului CE, interpretat in lumina jurisprudentei Curtii de Justitie, impreuna cu, unde este cazul, principiile mentionate in aceasta comunicare, si trebuie sa considere acea decizie negativa ca fiind incompatibila cu aceste articole.

6 UNELE SUGESTII PENTRU STATELE MEMBRE

Aplicarea corecta a recunoasterii reciproce face posibila concilierea a 2 obiective: pe de-o parte, libera circulatie a produselor din EEA/Turcia, garantata in cadrul Articolelor 28 si 30 ale Tratatului CE si, pe de alta parte, protectia sanatatii, mediului, consumatorilor.

Avand in vedere ca Statelor Membre li se cere sa acorde intaietate Articolelor 28 si 30 ale Tratatului CE fata de legile nationale care sunt contrare acestor articole, ele trebuie sa se asigure ca reglementarile lor tehnice sunt in conformitate cu dreptul comunitar. In acest sens, ele dispun de mai multe posibilitati, unele din ele putand fi combinate.

6.1. Clauza recunoasterii reciproce

In ciuda efectului direct al Articolelor 28 si 30 ale Tratatului CE, existenta unei reglementari tehnice nationale descurajeaza uneori operatorii economici sa-si comercializeze produsele pe teritoriul acelu Stat Membru, chiar daca produsele lor furnizeaza un nivel de protectie adecvat si recunoscut in alte State Membre. In plus, administratia competenta a Statului Membru de destinatie deseori ezita sa aplice Articole 28 si 30 ale Tratatului CE atunci cand nu exista o baza legala specifica in reglementarile sale tehnice nationale pe baza careia sa se poata evalua conformitatea unui produs din EEA/Turcia.

Din aceste motive, Comisia doreste ca Statele Membre sa includa, in legile lor nationale, o clauza a recunoasterii reciproce care sa fie destinata aplicarii corecte a principiului recunoasterii reciproce⁽⁶⁶⁾. Aceasta clauza va fi inserata in legile nationale si ea ar trebui sa permita comercializarea produselor care sunt fabricate si/sau comercializate in mod legal pe teritoriul unui alt Stat Membru.

De fapt, principiile securitatii legale si ale protectiei persoanelor cer ca, in domeniile acoperite de dreptul comunitar, reglementarile legale ale Statelor Membre sa fie scrise intr-o maniera fara echivoc, astfel incat sa ofere persoanelor interesate o intelegere clara si precisa a drepturilor si obligatiilor lor si sa permita tribunalelor nationale sa se asigure ca acele drepturi si obligatii sunt respectate. Comisia considera ca clauza recunoasterii reciproce reprezinta un instrument valabil pentru implementarea acestor principii.

Aceasta clauza poate lua una din urmatoarele forme:

- o clauza simpla, atunci cand alte prevederi ale legislatiei nationale includ garantii administrative care sunt enumerate in aceasta comunicare;
- o clauza care prevede o procedura mai detaliata, in conformitate cu principiile subliniate in aceasta comunicare.

Exemplu de clauza detaliata pentru recunoasterea reciproca:

Cerintele acestei reglementari nu se aplica produselor care sunt fabricate si/sau comercializate in mod legal intr-un alt Stat Membru al Uniunii Europene sau in Turcia, sau care sunt fabricate in mod legal intr-un Stat EFTA care este o parte contractanta a Acordului EEA.

Daca autoritatile competente au dovada faptului ca un produs specific care este fabricat si/sau comercializat in mod legal intr-un alt Stat Membru al Uniunii Europene sau in Turcia, sau care este fabricat in mod legal intr-un Stat EFTA care este o parte contractanta a Acordului EEA, nu furnizeaza un nivel de protectie echivalent cu cel cerut de aceasta reglementare, ele pot refuza accesul produsului pe piata sau il pot retrage de pe piata, dupa ce:

- au informat in scris producatorul sau distribuitorul cu privire la elementele reglementarilor tehnice nationale care impiedica comercializarea produsului in cauza, si

- au dovedit, pe baza tuturor elementelor stiintifice relevante din ce motive de interes general aceste elemente ale reglementarii tehnice, trebuie impuse produsului in cauza si din ce motive nu ar putea fi acceptabile masuri mai putin restrictive;
- au invitat operatorul economic sa exprime eventualele observatii intr-o perioada de timp (cel putin patru saptamani sau 20 zile lucratoare), inainte de a emite vreo masura individuala impotriva sa in ceea ce priveste restrictionarea comercializarii produsului sau;
- au luat in considerare corect observatiile sale, in vederea motivarii deciziei finale;

Autoritatea competenta va notifica operatorului economic implicat masurile individuale care restrictioneaza comercializarea produsului, mentionand mijloacele de apel care ii sunt disponibile acestuia.

6.2. Abrogarea reglementarii tehnice

O alta optiune este aceea a abrogarii reglementarii tehnice. O evaluare a potentialelor efecte restrictive ale reglementarii tehnice poate conduce la concluzia ca aceasta nu mai este relevanta sau ca ea ar trebui sa fie aplicata numai produselor nationale.

In orice caz, faptul ca cerintele impuse produselor interne sunt mai severe decat cele care sunt aplicate produselor din EEA/Turcia nu interfereaza cu aplicarea corecta a principiului recunoasterii reciproce.

6.3. Asigurarea transparentei

Unii operatori economici prefera o certitudine absoluta si doresc sa evite orice eveniment care ar putea avea un impact negativ asupra reputatiei produsului lor. Un exemplu poate fi suspendarea comercializarii atunci cand autoritatile Statului Membru de destinatie stabilesc neconformitatea unui produs din EEA/Turcia cu o reglementare tehnica a Statului Membru de destinatie. Alti operatori economici se tem de imprevizibilitatea aplicarii recunoasterii reciproce intr-un Stat Membru de destinatie, chiar daca legislatia acestuia contine reglementari tehnice care sunt disproportionale chiar la prima vedere.

Comisia considera ca exista cateva modalitati pentru imbunatatirea previzibilitatii recunoasterii reciproce, acestea fiind bazate pe o mai mare transparenta. Unele exmple sunt:

6.3.1. Imbunatatirea accesibilitatii reglementarilor tehnice

Accesul la reglementarile tehnice este vital pentru operatorii economici care isi doresc sa comercializeze produsele lor din EEA/Turcia pe teritoriul unui alt Stat Membru.

Comisia a remarcat faptul ca, prea des, principiul recunoasterii reciproce este subminat deoarece operatorii economici nu stiu cui sa se adreseze si ce informatii sa puna la dispozitie pentru a asigura aplicarea acestui principiu.

Comisia invita Statele Membre sa se asigure de faptul ca aceste reglementari, elaborate intr-o maniera clara, sunt publicate intr-un astfel de mod care sa le faca mai accesibile operatorilor economici, in special folosind site-uri detaliate pe

Internet si brosurii care sa fie publicate pentru diferite sectoare industriale indicand autoritatile competente pentru a furniza informatii.

Una din provocarile adresate operatorilor economici este aceea referitoare la identificarea administratiei care este competenta pentru aplicarea recunoasterii reciproce in ceea ce priveste produsele lor. Comisia invita Statele Membre sa utilizeze mijloace adecvate pentru a publica lista persoanelor care sunt responsabile cu aplicarea reglementarilor tehnice si recunoasterea reciproca, astfel incat operatorii economici sa poata obtine informatiile necesare.

6.3.2. Publicitatea adecvata pentru abordari echivalente

Chiar si in cazul in care legislatia Statului Membru de destinatie include o clauza de recunoastere reciproca pentru produsele care asigura, de exemplu, un nivel echivalent de securitate, uneori este dificil pentru operatorii economici sa determine daca solutia tehnica pe care au adoptat-o este intr-adevar echivalenta.

Statul Membru ar putea sa faciliteze aplicarea recunoasterii reciproce prin publicarea referintelor aferente reglementarilor si standardelor tehnice apartinand altor State Membre care au fost acceptate deja, deoarece conformitatea cu acestea permite obtinerea nivelului de protectie cerut pentru obiectivul urmarit.

6.3.3. Specificarea scopului legislatiei

Comisia incurajeaza Statele Membre sa specifice, in cadrul textelor de reglementare, obiectivele pe care acestea le urmaresc. Aceasta atitudine va facilita evaluarea echivalentei de catre administratiile nationale si operatorii economici.

⁽¹⁾ *In absenta unor prevederi comunitare specifice referitoare la securitatea produselor care sunt destinate consumatorilor sau care pot fi utilizate de consumatori, Directiva 92/59/EEC din 29 iunie 1992 referitoare la securitatea generala a produselor (si de la 15 ianuarie 2004, Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European si a Consiliului) stabilit o structura legislativa orizontala cu scopul de a garanta un nivel inalt de protectie pentru sanatatea si securitatea persoanelor. Aceasta Directiva obliga operatorii economici sa comercializeze numai produse sigure. De aceea, acele produse care sunt destinate consumatorilor sau care pot fi utilizate de consumatori, si care au fost introduse pe piata comunitara, sunt supuse cerintelor si criteriilor de securitate prevazute de aceasta Directiva. Aceleasi reguli se aplica si produselor alimentare, in baza Regulamentului 178/2002 care instituie principiile si cerintele generale ale legislatiei alimentare, creand Autoritatea Europeana a Sigurantei Alimentare si instituind proceduri in legatura cu siguranta alimentara, care stabilesc, in special, principii generale destinate a asigura ca pe piata sunt introduse numai produse alimentare si alimente pentru hrana animalelor sigure.*

⁽²⁾ *Un operator economic este orice persoana care doreste sa comercializeze produse. Aceasta categorie include producatori, reprezentantii lor, angrosisti, importatori, distribuitori si orice alti actori din lantul comercial.*

⁽³⁾ *Comunicarea COM (1999) 299 a Consiliului si a Parlamentului European din 16 iunie 1999 referitoare la recunoasterea reciproca in contextul continuarii planului de actiune pentru Piata Unica. Primul raport bianual referitor la aplicarea principiului recunoasterii reciproce (SEC (1999) 1106 din 13 iulie 1999) si al doilea raport bianual COM (2002)419 din 23 iulie*

2002. Aceste documente pot fi consultate pe Internet la urmatoarea adresa: http://ec.europa.eu/internal_market/en/goods/mutrec.htm

⁽⁴⁾ *Produsele din, EEA/Turcia' sunt definite la punctul 2.*

⁽⁵⁾ *In absenta reglementarilor comunitare armonizate, in comercializarea de produse intre Statele Membre, regula generala a Articolului 28 din Tratatul CE interzice restrictii cantitative la importul de produse si/sau masuri care au un efect echivalent si care, astfel, constituie obstacole in calea liberei circulatii a produselor. Articolul 30 al Tratatului CE stipuleaza faptul ca prevederile Articolului 28 nu exclud interdictiile sau restrictiile la importuri, exporturi sau la bunuri in tranzit, din motive de moralitate publica , ordine publica, securitate publica , protectia sanatatii si vietii oamenilor, a animalelor sau a plantelor; de protectie a patrimoniului national cu valoare artistica, istorica sau arheologica; sau de protectie a proprietatii industriale si comerciale. Astfel de interdictii sau restrictii nu vor constitui un mijloc de discriminare arbitrara sau de restrictie mascata in ceea ce priveste comerțul dintre Statele Membre., Curtea de Justitie a indicat, de asemenea, ca restrictiile privind accesul pe piata unui Stat Membru, prin masuri nationale susceptibile de a constitui masuri cu un efect echivalent in sensul Articolului 28 al Tratatului CE, pot fi justificate in lumina anumitor cerinte care sunt recunoscute de Curtea de Justitie, cu conditia ca acestea sa fie necesare si proportionale.*

⁽⁶⁾ *In cadrul acestei comunicari, referintele la jurisprudenta Curtii de Justitie nu sunt exhaustive. Sunt incluse doar decizii specifice care pot ajuta autoritatile competente si operatorii economici la evaluarea problemelor in lumina jurisprudentei comunitare in materie.*

⁽⁷⁾ *Aceasta se refera la acordurile de vanzare in sensul Sentintei Curtii de Justitie din 24 noiembrie 1993, proceduri penale impotriva lui Bernard Keck si Daniel Mithouard, Rapoartele Curtii Europene 1993, p. I-6097 si jurisprudenta ulterioara referitoare la acest aspect.*

⁽⁸⁾ *In cadrul intereselor legitime care sunt invocate cel mai des se afla protectia sanatatii si vietii oamenilor, a animalelor sau plantelor, protectia mediului, protectia consumatorilor.*

⁽⁹⁾ *Acest principiu are ca origine Sentinta din „Cassis de Dijon” din 20 februarie 1979 (Rewe-Zentral AG. v. Bundesmonopolverwaltung fur Branntwein), Cazul 128/70, Rapoartele Curtii Europene 1979, p. 649. Din 1980 Comisia a formulat un numar de linii directoare referitoare la aplicarea principiului recunoasterii reciproce care provine din jurisprudenta Curtii, in special in Comunicarea Comisiei referitoare la consecintele sentintei data de Curtea de Justitie la 20 februarie 1979 in Cazul 120/78 (Cazul Dijon) (OJ C 256, 3.10.1980).*

⁽¹⁰⁾ *Pentru scopurile acestei comunicari, un produs este definit ca fiind un bun mobil care poate, ca atare, sa fie subiectul unor tranzactii comerciale: Sentinta Curtii din 21 octombrie 1999, Peter Jagerskiold v. Torolf Gustafsson, Cazul C-97/98, Rapoartele Curtii Europene 1999, p. I – 7319. In conformitate cu jurisprudenta Curtii de Justitie, bunurile care sunt trecute peste frontiera in scopul unor tranzactii comerciale sunt supuse Articolului 28 al Tratatului CE, indiferent de natura acestor tranzactii: vezi in special considerentul 20 al Sentintei Curtii din 28 martie 1995, Regina v. Secretarul de Stat pentru Departamentul Locativ, ex parte Evans Medical Ltd and Macfarlan Smith Ltd, Cazul C-324/93, Rapoartele Curtii Europene 1995, p. I – 563.*

⁽¹¹⁾ *Vezi in special considerentul 32 al Sentintei Curtii din 13 decembrie 2001, DaimlerChrysler AG v. Land Baden-Wurttemberg, Cazul C-324/99, Rapoartele Curtii Europene 2001, p. I – 9897.*

⁽¹²⁾ De exemplu, este vorba de anumite produse farmaceutice, biocide si produse pentru protectia plantelor.

⁽¹³⁾ Lista specifica a directivelor „noii abordari”, garantand aceasta libera circulatie prin conformitatea cu cerintele esentiale si cu marcajul CE, poate fi consultata pe site-ul <http://ec.europa.eu/enterprise/newapproach/standardization/harmstds/reflist.html>

⁽¹⁴⁾ Legislatia comunitara in vigoare poate fi consultata la <http://europa.eu/eur-lex/en/lif/index.html>. Este de mentionat importanta unei parcurgeri atente a legislatiei comunitare pentru a determina in ce masura se poate aplica recunoasterea reciproca produsului in cauza. Anumite aspecte ale unui produs pot fi armonizate la nivel comunitar, pe cand alte aspecte ale aceluiasi produs nu sunt acoperite de armonizarea comunitara. Recunoasterea reciproca va continua sa se aplice acestor ultime aspecte.

⁽¹⁵⁾ Acestea sunt cererile nationale pentru obtinerea autorizatiei de comercializare, conform Directivei 2001/83/CE a Parlamentului European si a Consiliului pentru codul comunitar referitor la produsele medicale pentru uz uman, sau conform Directivei 98/8/CE a Parlamentului European si a Consiliului referitoare la introducerea pe piata a produselor care contin biocide, sau conform Directivei Consiliului 91/414 referitoare la introducerea pe piata a produselor pentru protectia plantelor.

⁽¹⁶⁾ Articolul 4(2) al Directivei 92/59/EEC si. De la 15 ianuarie 2004, Articolul 3(2) al Directivei 2001/95/EEC referitoare la securitatea generala a produselor.

⁽¹⁷⁾ Considerentul 25 al Sentintei Curtii de la 23 martie 2000, Proceduri Penale impotriva Berendse-Koenen M.G. in Berendse H.D. Maatschappij, Cazul C-246/98, Rapoartele Curtii Europene 2000, p. I – 1777; Considerentele 25 si 26 ale Sentintei Curtii din 23 mai 1996, Regina v. Ministerul Agriculturii, Pisciculturii si Alimentatiei, ex parte: Hedley Lomas (Irlanda) Ltd, Cazul C-5/94, Rapoartele Curtii Europene 1996, p. I – 2553. Statelor Membre li se cere sa includa in legislatia lor nationala referirea la legislatia comunitara pe care o transpun. Aceasta ajuta sa se identifice care parti din legislatia nationala in cauza transpun legislatia comunitara si care parti sunt guvernate de Articolele 28 si 30 ale Tratatului CE. Totusi, o lecturare atenta a legislatiei comunitare este cruciala pentru a evalua in ce masura recunoasterea reciproca se poate aplica produsului in cauza. Intr-adevar, anumite aspecte ale unui produs pot fi armonizate la nivel comunitar, in timp ce alte aspecte ale aceluiasi produs nu pot. Recunoasterea reciproca va continua sa se aplice acestor ultime aspecte.

⁽¹⁸⁾ Articolele 5-7 ale Deciziei nr. 1/95 a Consiliului de Asociere CE – Turcia din 22 decembrie 1995 referitoare la implementarea finala a Uniunii Vamale (OJ L 35, din 13 februarie 1996, p. I) prevad eliminarea masurilor care au un efect echivalent restrictiei cantitative intre Uniunea Europeana si Turcia. Ca urmare a Articolului 66 din Decizia 1/95, ca Articolele 5-7 trebuie, in scopul implementarii si aplicarii acestora pentru produsele acoperite de Uniunea Vamala, sa fie interpretate in conformitate cu Sentintele in materie ale Curtii de Justitie. In consecinta, principiile care rezulta din jurisprudenta Curtii de Justitie in ceea ce priveste aspectele legate de Articolele 28 si 30 ale Tratatului CE, in special cazul „Cassis de Dijon”, se aplica Statelor Membre si Turciei.

⁽¹⁹⁾ Articolele 8 (2) si 9 ale Acordului privind Zona Economica Europeana si Protocolul 4 la acesta. Articolele 28-30 ale Tratatului CE sunt o parte a acquis-ului comunitar inclus in intregime in Articolele 11-13 ale Acordului privind Zona Economica Europeana, ele fiind interpretate in conformitate cu jurisprudenta relevanta a Curtii de Justitie a CE anterioara

semnarii Acordului. De aceea, aceasta comunicare se aplica si produselor care sunt fabricate in Islanda, Liechtenstein si Norvegia.

(20) Trebuie remarcat faptul ca, atunci cand reglementarile nationale sunt contrare Articolelor 28 si 30 din Tratatul CE, Curtea de Justitie a confirmat faptul ca aplicarea acelor reglementari este interzisa numai in ceea ce priveste produsele importate si nu in privinta produselor nationale. Vezi in special Considerentul 21 al Sentintei Curtii din 5 decembrie 2000, Proceduri Penale impotriva lui Jean-Pierre Guimont, Cazul C-448/98, Rapoartele Curtii Europene 2000, p. I – 10663.

(21) Articolul 24 al Tratatului CE afirma ca „produsele care provin dintr-o terta tara vor fi considerate a fi in libera circulatie intr-un Stat Membru daca au fost indeplinite formalitatile de import si daca, orice taxa vamala sau impozit cu efect echivalent si care este platibil, percepute in acel Stat Membru, nu au beneficiat de vreo scutire totala sau partiala de la acele taxe sau impozite”. In plus, Considerentul 37 al Sentintei Curtii din 22 ianuarie 2002, Canal Satelite Digital SL v. Administracion General del Estado, in prezenta Distribuidora de Television Digital SA (DTS), Cazul C-390/99, Rapoartele Curtii Europene 2002, p. I – 607, confirma acest principiu: „Este bine instituit in jurisprudenta faptul ca un produs care este comercializat in mod legal intr-un Stat Membru trebuie, in principiu, sa poata fi de asemenea comercializat in orice alt Stat Membru, fara a fi supus unui control suplimentar, exceptie facand cazurile deosebite care sunt prevazute sau permise de dreptul comunitar”.

(22) Vezi Directiva 2001/95/EEC si Directiva 92/59/EEC referitoare la securitate generala a produselor.

(23) Considerentul 26 al Sentintei Curtii din 21 iunie 2001, Comisia Comunitatilor Europene v. Irlanda, Cazul C-30/99, Rapoartele Curtii Europene 2001, p. I – 4619.

(24) Vezi in special Considerentul 36 al Sentintei Curtii din 24 octombrie 2002, Proceduri Penale impotriva lui Walter Hahn, Cazul C-121/00, Rapoartele Curtii Europene 2002, p. I – 9193.

(25) Considerentele 17 si 18 ale Sentintei Curtii din 16 noiembrie 2000, Comisia v. Belgia, Cazul C-217/99, Rapoartele Curtii Europene 2000, p. I – 10251.

(26) Un standard national reprezinta o specificatie tehnica adoptata de un organism national de standardizare pentru o aplicare repetata sau continua, pus la dispozitia publicului, conformitatea cu acesta nefiind obligatorie.

(27) Sentinta Curtii din 22 septembrie 1998, Comisia Comunitatilor Europene v. Irlanda, Cazul 45/87, Rapoartele Curtii Europene 1998, p. 4929.

(28) Sentinta Curtii din 14 iunie 2001, Comisia Comunitatilor Europene v. Republica Franceza, Cazul C-84/00, Rapoartele Curtii Europene 2001, p. I- 4553.

(29) Sentinta Curtii din 14 iulie 1988, Proceduri Penale impotriva lui Zoni, Cazul 90/86, Rapoartele Curtii Europene 1988, p.4285

(30) Sentinta Curtii din 5 aprilie 2001, Proceduri Penale impotriva lui Christina Bellamy si English Shop Wholesale SA, Cazul C-123/00, Rapoartele Curtii Europene 2001, p. I – 2795; Sentinta Curtii din 14 iunie 2001, Comisia Comunitatilor Europene v. Republica Franceza, Cazul C-84/2000, Rapoartele Curtii Europene 2001, P. I – 4553

- ⁽³¹⁾ *Sentinta Curtii din 24 octombrie 2002, Proceduri Penale impotriva lui Walter Hahn, Cazul C-121/2000, Rapoartele Curtii Europene 2002, P. I – 9193*
- ⁽³²⁾ *Sentinta Curtii din 12 octombrie 2000, Cidrerie Ruwet SA v. Cidre Stassen SA si HP Bulmer Ltd, cazul C-3/99, Rapoartele Curtii Europene 2000, p. I – 8749; Sentinta Curtii din 10 noiembrie 1982, Walter Rau Lebensmittelwerke v. De Smedt PVBA, Cazul 261/81, Rapoartele Curtii Europene 1982, p. 3961.*
- ⁽³³⁾ *Sentinta Curtii din 5 decembrie 2000, Proceduri Penale impotriva lui Jean-Pierre Guimont, Cazul C-448/98, Rapoartele Curtii Europene 2000, p. I – 10663*
- ⁽³⁴⁾ *Sentinta Curtii din 4 decembrie 1986, Comisia Comunitatilor Europene v. Republica Federala Germania, Cazul 179/85, Rapoartele Curtii Europene 1986, p. 3879; Sentinta Curtii din 6 iunie 2002, Sapod Audic v. Eco – Emballages SA, Cazul C-159/00, Rapoartele Curtii Europene 2002, p. I – 5031*
- ⁽³⁵⁾ *Sentinta Curtii din 12 septembrie 2000, Proceduri Penale impotriva lui Yannick Geffroy si Casino France SNC, Cazul C-366/98, Rapoartele Curtii Europene 2000, p. I – 6579; Sentinta Curtii din 16 noiembrie 2000, Comisia Comunitatilor Europene v. Regatul Belgiei, Cazul C-217/99, Rapoartele Curtii Europene 2000, p. I – 10251*
- ⁽³⁶⁾ *Vezi in special numarul 17 al considerentelor Sentintei din 28 ianuarie 1986, Comisia Comunitatilor Europene v. Republica Franceza („Aprobarea-tip pentru utilajele de prelucrare a lemnului”), Cazul 188/84, Rapoartele Curtii Europene 1986, p. 419*
- ⁽³⁷⁾ *Directiva referitoare la securitatea generala a produselor permite Statelor Membre sa aplice masuri restrictive rapide in ceea ce priveste produsele care sunt periculoase sau care pot deveni periculoase, conform Articolelor 6, 7 sau 8 si 14 ale Directivei 92/59/CE si, de la 15 ianuarie 2004, ca urmare a Articolelor 8, 11 sau 12 si 18 ale Directivei 2001/95/CE.*
- ⁽³⁸⁾ *In Sentinta sa din 22 ianuarie 2002 (Canal Satelite Digital SL v. Administracion General del Estado, si Distribuidora de Television Digital SA (DTS), Cazul C-390/99, Rapoartele Curtii Europene 2002, p. I – 607) Curtea a aratat clar ca o procedura anterioara de autorizare a restrictionat libera circulatie a marfurilor. Oricum, pentru a fi justificata in lumina acestor libertati fundamentale, o astfel de legislatie trebuie sa urmareasca un obiectiv de interes public care este recunoscut in cadrul dreptului comunitar si trebuie sa respecte principiul proportionalitatii, adica sa poata garanta realizarea obiectivului urmarit si sa nu treaca dincolo de ceea ce este necesar pentru a-l obtine.*
- ⁽³⁹⁾ *Considerentul 15 al Sentintei Curtii din 13 decembrie 1999, Proceduri Penale impotriva lui Jean-Claude Bellon, Cazul C-42/90, Rapoartele Curtii Europene 1990, p. I – 4863.*
- ⁽⁴⁰⁾ *Oricum, aceasta dovada oferita de autoritate competenta a Statului Membru in care un produs din EEA/Turcia este fabricat si/sau comercializat in mod legal, nu reprezinta decat una din cateva posibilitati: ea nu poate fi solicitata de autoritatea competenta a Statului Membru de destinatie. Vezi considerentul 63 al Sentintei din 8 mai 2003 (ATRAL v. Statul Belgian, Cazul C-14/02), unde Curtea a specificat faptul ca impunerea, drept conditie, a atestarii conformitatii produselor din EEA cu standardele sau reglementarile tehnice care garanteaza un nivel de protectie echivalent cu cel cerut de Statul Membru de destinatie, este contrara Articolului 28 din Tratatul CE.*
- ⁽⁴¹⁾ *In situatia exceptionala a unei proceduri anterioare de autorizare, comercializarea poate avea loc numai dupa ce s-a obtinut autorizatia.*

⁽⁴²⁾ *Vezi, in aceasta privinta, Sentinta Curtii din 17 iunie 1987, Comisia Comunitatilor Europene v. Republica Italiana, Cazul 154/85, Rapoartele Curtii Europene 1987, p. 2717.*

⁽⁴³⁾ *In situatia exceptionala a unei proceduri anterioare de autorizare, este suficient sa se refuze autorizarea anterioara.*

⁽⁴⁴⁾ *Vezi in special considerentul 36 al Sentintei Curtii din 22 ianuarie 2002, Canal Satelite Digital SL v. Administracion General del Estado, si Distribuidora de Television Digital SA (DTS), Cazul C-390/99, Rapoartele Curtii Europene 2002, p. I – 607.*

⁽⁴⁵⁾ *Sentinta Curtii din 8 iunie 1993, Comisia Comunitatilor Europene v. Regatul Belgiei, Cazul C-373/92, Rapoartele Curtii Europene 1993, p. I – 3107.*

⁽⁴⁶⁾ *Considerentul 35 al Sentintei Curtii din 17 septembrie 1998, Proceduri Penale impotriva lui Jean Harpegnies, Cazul C-400/96, Rapoartele Curtii Europene 1998, p. I – 5121.*

⁽⁴⁷⁾ *Sentinta Curtii din 17 decembrie 1981, Proceduri Penale impotriva lui Frans-Nederlandse Maatschappij voor Biologische Producten BV, Cazul 272/80, Rapoartele Curtii Europene 1981, p. 3277; fundamentul 23 al Sentintei din 14 iulie 1983, Proceduri Penale impotriva lui Sandoz BV, Cazul 174/82, Rapoartele Curtii Europene 1983, p. 2445.*

⁽⁴⁸⁾ *Sentinta Curtii din 8 iunie 1993, Comisia Comunitatilor Europene v. Regatul Belgiei, Cazul C-373/92, Rapoartele Curtii Europene 1993, P. I – 3107.*

⁽⁴⁹⁾ *Statul Membru de destinatie ar trebui sa accepte rapoartele si certificatele intocmite de un organism care furnizeaza garantii echivalente cu cele cerute pentru organismele nationale. Din aceasta rezulta faptul ca aceste garantii de independenta care sunt oferite de organismul cu sediul in Statul Membru de origine, nu trebuie sa coincida in mod neaparut cu cele prevazute in legea nationala a Statului Membru de destinatie: considerentul 69 al Sentintei Curtii din 21 iunie 2001, Comisia Comunitatilor Europene v. Irlanda, Cazul C-30/99, Rapoartele Curtii Europene, p. I – 4619.*

⁽⁵⁰⁾ *Vezi in special considerentele 34-36 ale Sentintei Curtii din 5 iunie 1997, Ditta Angelo Celestini v. Saar – Sektkellerei Faber GmbH si Co. KG, Cazul C-105/94, Rapoartele Curtii Europene 1997, p. I – 2971.*

⁽⁵¹⁾ *Daca exista o necesitate justificata in ceea ce priveste o verificare sau inspectie, costurile aparute vor fi suportate de persoana care efectueaza verificarea sau care solicita aprobarea-tip. Aceste costuri trebuie sa fie proportionale, si de aceea ele nu pot fi mai mari decat ceea ce este necesar pentru acoperirea costurilor procedurii de inspectie: vezi in special considerentele 41 si 42 ale Sentintei Curtii 22 ianuarie 2002 (Canal Satelite Digital SL v. Administracion General del Estado, si Distribuidora de Television Digital SA (DTS), Cazul C-390/99). Pentru verificarile efectuate in aval pe piata, Curtea de Justitie a stabilit faptul ca astfel de inspectii nu pot fi considerate ca fiind un serviciu care i se face importatorului. De aceea, cheltuielile ocazionate de astfel de inspectii trebuie sa fie suportate de publicul larg care, beneficiaza de libera circulatie a produselor comunitare: Considerentul 31 al Sentintei Curtii de Justitie din 15 decembrie 1993, Ligur Carni SRL si Genova Carni SRL v. Unitá Sanitaria Locale n. XV di Genova, si Ponete SpA v. Unitá Sanitaria Locale n. XIX di La Spezia si CO.GE.SE.MA Coop arl, Cazurile Comune C-277/91, C-318/91 si C-319/91, Rapoartele Curtii Europene 1993, p. I – 6621.*

⁽⁵²⁾ Este vorba mai precis de cerintele recunoscute ca fiind masuri care deroga de la Articolul 28 si Articolul 30, ca si de cerintele care sunt recunoscute de jurisprudenta Curtii de Justitie ca fiind justificatoare pentru o masura care are un efect echivalent in sensul Articolului 28 CE.

⁽⁵³⁾ Evaluarea riscurilor implica atat determinarea nivelului de risc (ex. pragul critic al probabilitatii efectelor adverse in ceea ce priveste unul din motivele imperative ale Articolului 30 CE sau recunoscut de Curtea de Justitie ca fiind o cerinta imperativa ce poate justifica o masura care are un efect echivalent in sensul Articolului 28 CE) cat si, efectuarea unei evaluari stiintifice a riscurilor. Principiul prudentei poate juca un rol important pentru gestionarea riscului: vezi comunicarea COM (2000) 1 a Comisiei in ceea ce priveste recursul la principiul prudentei: http://ec.europa.eu/food/fs/pp/pp_index_en.html.

⁽⁵⁴⁾ Sentinta Curtii din 14 iulie 1994, Proceduri Penale impotriva lui J.J.J. Van der Velt, Cazul C-17/93, Rapoartele Curtii Europene 1994, p. I – 35; Sentinta Curtii din 4 iunie 1992, Proceduri Penale impotriva lui Michel Debus, Cazurile Comune C-13/91 si C-113/91, Rapoartele Curtii Europene 1992, p. I – 3617; Sentinta Curtii din 24 octombrie 2002, Proceduri Penale impotriva lui Walter Hahn, Cazul C-121/2000, Rapoartele Curtii Europene 2002, p. I – 9193.

⁽⁵⁵⁾ Articolul 30 al Tratatului CE sau , respectiv, jurisprudenta referitoare la cerintele ulterioare. Vezi in special Sentinta Curtii din 28 ianuarie 1986, Comisia Comunitatilor Europene v. Republica Franceza („Aprobarea-tip pentru utilajele de prelucrare a lemnului”), Cazul 188/84, Rapoartele Curtii Europene 1986, p. 419

⁽⁵⁶⁾ De exemplu, autoritatea competenta ar trebui sa se intrebe daca o etichetare adecvata, sau instructiunile produsului, sau alte caracteristici ale produsului sunt suficiente pentru a furniza un nivel adecvat de protectie a consumatorilor.

⁽⁵⁷⁾ Acesta ar fi contrar principiului proportionalitatii. Sentinta Curtii din 28 ianuarie 1986, Comisia Comunitatilor Europene v. Republica Franceza („Aprobarea-tip pentru utilajele de prelucrare a lemnului”), Cazul 188/84, Rapoartele Curtii Europene 1986, p. 419.

⁽⁵⁸⁾ Sentinta Curtii din 21 septembrie 1999, Markku Juhani Laara, Cotswold Microsystems Ltd si Oy Transatlantic Software Ltd v. Kihlakunnansyyttaja (Jyvaskyla) si Suomen valtio (Statul Finlandez), Cazul C-124/97, Rapoartele Curtii Europene 1999, p. I - 6067.

⁽⁵⁹⁾ Acest principiu se aplica cu atat mai mult in cazul situatiei exceptionale a unei proceduri de autorizare obligatorie si prealabila comercializarii, care este necesara numai daca se considera ca un control ulterior este prea tardiv pentru a garanta eficacitatea reala si a permite acestuia sa atinga obiectivul propus. O astfel de procedura trebuie sa urmareasca un obiectiv de interes public care este recunoscut de dreptul comunitar, si trebuie sa respecte principiul proportionalitatii, adica sa poata garanta realizarea obiectivului propus si sa nu mearga mai departe de ceea ce este necesar pentru a-l realiza. Pentru ca o astfel de procedura sa fie proportionala, ea trebuie, in orice caz, sa se bazeze pe criterii obiective si nediscriminatorii, care sunt cunoscute anterior, astfel incat exercitarea puterii de control a autoritatilor nationale sa nu fie utilizata in mod arbitrar. In plus, o astfel de procedura nu poate prevedea controale care, in esenta, sunt duplicate ale controalelor care au fost deja efectuate in contextul altor proceduri, fie in acelasi Stat sau in alt Stat Membru. In final, o procedura de autorizare anterioara nu poate fi in conformitate cu principiul fundamental al liberei circulatii a marfurilor daca, prin durata sa si costurile disproportionale pe care le implica, este susceptibila de a descuraja operatorii implicati sa-si continue actiunea. Comisia considera ca o perioada care depaseste 90 zile este disproportionala.

⁽⁶⁰⁾ *Vezi in special considerentul 16 al Sentintei Curtii din 13 decembrie 1990, Proceduri Penale impotriva lui Jean-Claude Bellon, Cazul C-42/90, Rapoartele Curtii Europene 1990, p. I - 4863.*

⁽⁶¹⁾ *Sentinta Curtii din 9 mai 1985, Comisia Comunitatilor Europene v. Republica Franceza (echipamente pentru timbre postale), Cazul 21/84, Rapoartele Curtii Europene 1985, p. 1355; Sentinta Curtii din 19 martie 1991, Comisia Comunitatilor Europene v. Regatul Belgiei, Cazul C-249/88, Rapoartele Curtii Europene 1991, p. I – 1275.*

⁽⁶²⁾ *Sentinta Curtii din 28 martie 1995, Regina v. Secretarul de Stat pentru Departamentul Locuintei, ex parte Evans Medical Ltd si Macfarlan Smith Ltd, Cazul C-324/93, Rapoartele Curtii Europene 1995, p. I - 5.*

⁽⁶³⁾ *Considerentul 18 al Sentintei Curtii din 13 martie 1997, Tommaso Morellato v. Unită Sanitaria Locale (USL) No 11 di Pordenone, Cazul C-358/95, Rapoartele Curtii Europene 1997, p.I - 1431.*

⁽⁶⁴⁾ *Sentinta Curtii din 20 iunie 2002, Radiosistemi Srl v. Preffeto di Genova, Cazurile Unite C-388/2000 si C-429/2000, Rapoartele Curtii Europene 2002, p. I - 5845.*

⁽⁶⁵⁾ *Sentinta Curtii din 4 iunie 1992, Proceduri Penale impotriva lui Michel Debus, Cazurile Unite C-13/91 si C-113/91, Rapoartele Curtii Europene 2002, p. I - 3617.*

⁽⁶⁶⁾ *Vezi in special Sentinta Curtii din 22 octombrie 1998, Comisia Comunitatilor Europene v. Republica Franceza, (Sentinta „Pateu Gras”), Cazul C-184/96, Rapoartele Curtii Europene 1998, p. I - 6197. Comisia supravegheaza ca o astfel de clauza este inclusa in toate reglementarile tehnice noi, prin procedura de notificare instituita prin Directiva 98/34/CE. Site-ul web: <http://ec.europa.eu/enterprise/tris> pune la dispozitie reglementari tehnice care se afla in faza de proiect, notificate prin Directiva 98/34/CE impreuna cu textele adoptate dupa ce procedura a fost completa. Astfel se furnizeaza operatorilor economici un acces usor la reglementarile aplicabile.*